

முன்னால் பதரைப் போல் பறந்தார்கள்;

அவர்களுடைய யுத்த குதிரைகளும், யுத்த இரதங்களும் வீண்!

“சீயோன் குமாரத்தியே உன்னை காப்பாற்றிய அந்த வல்லமை
தம்புருவினாலும், கின்னரங்களாலும் உன்னதமாக போற்றப்படவேண்டும்
ஆர்ப்பரி! ஏனெனில் உன்னை அடிமைப்படுத்திய சத்துரு அழிந்தான்,
உன்னை நெருக்கின சத்துரு முறியடிக்கப்பட்டான்
சீயோன் விடுதலையாயிற்று.”

அத்தியாயம் 3

இராஜ்யத்திற்காகக் காத்திருக்கும் நாட்கள் - தானியேல் 12

இராஜ்யத்தின் வேலை சுருக்கமாக்கப்பட்டிருக்கிறது - காத்திருக்கும் காலம், அறிவும் பிரயாணமும் பெருகுவதன் மூலம் குறிக்கப்பட்டது - இரயில் பாதை பற்றி சர் ஐசக் நியூட்டனின் முன் கருத்து - 1260 நாட்கள் - வலுசர்ப்பத்தின் வாயில் இருந்து வெள்ளம் - 1290 நாட்கள் தரிசனம் பரவுவதைக் குறிக்கிறது, ஒரு பகுதி சரியானது - ஏமாற்றம், பரிட்சை, அதன் விளைவுகள் - 1335 நாட்கள் - “காத்திருக்கும்” விசுவாசிகள் மேல் அப்பொழுது வரும் ஆசீர்வாதம் - பத்துக் கன்னிகைகளின் உவமையில் ஆண்டவர் இந்த காத்திருக்கும் நாட்களைப் பற்றிக் குறிப்பிடுதல்.

முடிவு காலம் பற்றி அதிகாரம் 11ல் குறிப்பிட்ட பின்னர் 12வது அதிகாரம் இராஜ்யத்தை சுட்டிக் காட்டுவதுடன், காத்திருப்பது போன்றவற்றைக் கூறுகிறது. இது முடிவு காலத்தின் போது அது ஸ்தாபிக்கப்படுவதற்கு முன்பு உள்ள நிலையாகும். முதல் மூன்று வசனங்கள் சில வார்த்தைகளிலேயே தேவனுடைய உன்னதமான திட்டத்தின் பலன்களைக் கூறுகிறது.

“உன் ஜனத்தின் புத்திரருக்காக நிற்கிற பெரிய அதிபதியாகிய மிகாயேல் அக்காலத்திலே எழும்புவான்; யாதொரு ஜாதியாரும் தோன்றினது முதல் அக்காலமட்டும் உண்டாயிராத ஆபத்துக்காலம் வரும்; அக்காலத்திலே புஸ்தகத்திலே எழுதியிருக்கிறவர்களாகக் காணப்படுகிற உன் ஜனங்கள் அனைவரும் விடுவிக்கப்படுவார்கள்.

பூமியின் தூளிலே நித்திரை பண்ணுகிறவர்களாகிய அநேகரில் சிலர் நித்திய ஜீவனுக்கும், சிலர் நித்திய நிந்தைக்கும் இகழ்ச்சிக்கும் விழித்து எழுந்திருப்பார்கள். ஞானவான்கள் ஆகாய மண்டலத்தின் ஒளியைப்போலவும், (சூரியன்-மத்.13:43) அநேகரை நீதிக்குட்படுத்துகிறவர்கள் நட்சத்திரங்களைப் போலவும் என்றென்றைக்குமுள்ள சதாகாலங்களிலும் பிரகாசிப்பார்கள்.”

பதினோராவது அதிகாரத்தில் 2300 வருட பூலோகத்தின் சரித்திரம் குறிப்பிடப்பட்டது என்றால், இன்னும் தெளிவாக சுருக்கமாக மேசியாவின் ஆயிரம் வருட அரசாட்சி மூன்று வசனங்களில் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. ஆயினும் எல்லாம் அங்கு இருக்கிறது. மிகாயேல் (தேவனைப் போன்றவர் அல்லது தேவனுடைய பிரதிநிதி) என்கிற பெயர் இந்த இடத்தில் நம்முடைய பெரிய மீட்பருக்கு கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. அவர்தான் உண்மையிலேயே தேவனால் ஏற்படுத்தப்பட்ட மகா பிரபு. அவர் முன்னால் நிற்கவும், தானியே-ன் ஜனங்களை, தேவனுடைய ஜனங்களை, உண்மையான இஸ்ரவேலர்களை, தேவனை அவருடைய சத்தியத்திலே அன்பு கூருகிறவர்களை, கீழ்ப்படிதல் உள்ளவர்களை விடுவிக்கும்படியாக ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறார். (ரோம. 9:6, 25,26 ; கலா. 6:16) அவர் அவர்களை பாவத்தி-ருந்தும், அறியாமையில் இருந்தும், வேதனையில் இருந்தும், மரணத்தில் இருந்தும் இதற்கு முன்பாக அவர்களை மேற்கொண்டிருந்த சாத்தானால் குருடாக்கப்பட்ட ஊழியக்காரர்களின் உபத்திரவங்களில் இருந்தும், தந்திரங்களில் இருந்தும் விடுவிப்பார். ஆட்டுக்குட்டியானவரின் ஜீவ புத்தகத்தில் பெயர் எழுதப்பட்டவர்களாகக் காணப்படுகிற அனைவரும் எல்லா சத்துருக்களிடமிருந்தும் விடுவிக்கப்படுவார்கள். அது மாத்திரமல்ல, யூத யுகத்திலும் முற்பிதாக்களின் யுகத்திலும் பாத்திரவான்களாக எழுதப்பட்டவர்களும், சவிசேஷ யுகத்தில், பாத்திரவான்களாக எழுதப்பட்டவர்கள் மற்றும் ஆயிரம் வருட அரசாட்சியின் போதும் தகுதியுள்ளவர்களின் பெயர்கள் எழுதப்படும். தேவனுடைய ஜனங்கள் எல்லோரும் (அவரைப் பற்றிய அறிவுக்குள் கொண்டு வரப்பட்ட பின்னர், அவரை நேசிக்கிறவர்கள், கீழ்ப்படிகிறவர்கள் அனைவரும்) விடுதலையாக்கப்படுவார்கள். இருந்தாலும்

அளிக்கப்படும் கனத்தின் அளவு, ஜெயம் கொள்ளுகிற சிலருக்கு கவனமாகக் குறிக்கப்படுகிறது. கடந்த காலத்தில் பிரபலமானவர்கள் அலெக்சாண்டர், நீரோ, நெப்போ-யன், இராயர்கள், போப்புக்கள் போன்றவர்கள், உலகத்தை பிரமிக்கப்பண்ணினவர்கள், தங்களுக்கு கொடுக்கப்பட்ட தாலந்துகளைத் தவறாகப் பயன்படுத்தியவர்கள், மற்றவர்களை அழித்தவர்கள், அவர்களுடைய உண்மையான குணாதிசயத்தின்படி காணப்பட்டு, ஆயிரம் வருட அரசாட்சியின் போது அவமானத்தை அடைவார்கள், அவமதிக்கப்படுவார்கள். மகா உபத்திரவத்தின் காலம் பற்றியும் கிறிஸ்துவின் ஆட்சி பற்றியும் இந்த சுருக்கமான குறிப்பு கூறாமல் இல்லை. உபத்திரவத்தின் காலத்தோடு கடந்த கால எந்த புரட்சியையும் ஒப்பிட முடியாது. அந்த உபத்திரவத்தோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும் போது பிரெஞ்சு புரட்சியும் சிறியதாகவே தோன்றும். யாதொரு ஜாதியாரும் தோன்றினது முதல் அக்கால மட்டும் உண்டாயிராத உபத்திரவமாக அது இருக்கும்; ஏனெனில் இந்த மகாபிரபு மிகாயேல் முழு உலகத்தை ஜெயிப்பது மாத்திரமல்ல, அவருடைய ஆளுகை நித்திய ஆளுகையாக இருக்கும், நீதி அவருடைய சிங்காசனத்தின் அஸ்திபாரமாக இருக்கும். மேலும் மனுக்குலமானது ஒரு முறை அதன் நன்மைகளை அனுபவித்த பின்னர், பெரும்பாலோர் இன்னொன்றுக்காக ஆசைப்படமாட்டார்கள், ஏனெனில் அவருடைய இராஜ்யம் “எல்லா ஜாதிகளின் விருப்பமாக இருக்கும்.”

இங்கே இந்த தீர்க்கதரிசனத்தின் நூலானது தனது முழு ஓட்டத்தை ஓடிய பின்னர் நிற்கிறது. இந்த அதிகாரத்தில் எஞ்சி இருக்கும் வசனங்கள் 1260, 1290, 1335 அடையாளமான நாட்களின் காலங்களை எடுத்துக் கூறும்படிக்கு (தானியே-ன் உடன் இருந்த ஊழியக்காரர்களுக்கும், தானியேலுக்கும் அல்ல. ஆனால் தேவனுடைய பிள்ளைகளுக்கு, தானியேல் உடன் ஊழியக்காரர்கள், அதாவது முடிவு காலத்தின் போது உள்ளவர்களுக்கு) கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. இதன் மூலம் குறித்த காலத்தில், நாம் வசிக்கிற காலம் உண்மையாகவே அறுவடையின் காலமா அல்லது சவிசேஷ யுகத்தின் “முடிவு” காலமா என்பதைப் புரிந்து கொள்ளலாம்.

இந்த உலகத்தின் இராஜ்யங்களுக்கு இடையில் உள்ள போராட்டங்களையும், இப்பொழுது கடைசியாக மிகாயே-ன்

கைகளில் தேவனுடைய இராஜ்யம் வெற்றி பெற்றதையும் கேள்விப்பட்ட தானியேல் அது எப்பொழுது தேவனுடைய ஜனங்களை விடுவிக்கும் என்பதை அறிந்து கொள்ள விரும்பினான். ஆனால் அவனுக்குச் சொல்லப்படுகிறதாவது: (வசனம் 4) தானியேலாகிய நீயோவென்றால், முடிவு காலமட்டும் (அப்பொழுது) இந்த வார்த்தைகளைப் புதை பொருளாக வைத்து வைத்து, இந்த புஸ்தகத்தை முத்திரை போடு; அப்பொழுது அநேகர் இங்கும் அங்கும் ஓடி ஆராய்வார்கள், அறிவும் பெருகிப்போம்.”

முடிவு காலம் 1799ல் துவங்கி விட்டது என்பதை, அறிவு பெருகிப்போவதைக் காணும்போது தானியேல் 11ல் கூறப்பட்டது உண்மை என்று புரிந்து கொள்வதோடு, சொல்லப்பட்டபடி அங்கும் இங்குமாக ஓடுவதும், துரிதமாக பயணம் செய்வதும் இதை உறுதிப்படுத்துகிறது. இவைகள் எல்லாம் முடிவு காலத்திற்கு உரியதாகும். முதலாவது நீராவி கப்பல் 1807லும், முதலாவது நீராவி கார் 1831லும், முதலாவது தந்தி அனுப்பும் முறை 1844ல் வந்தது. இருந்த போதிலும் இன்றைக்கு ஆயிரக்கணக்கான பெரிய விசாலமான கார்கள், நீராவிக்கப்பல்கள் திரளான ஜனங்களை “அங்கும் இங்குமாக” எடுத்துச் செல்லுகிறது.

சர் ஐசக் நியூட்டன் என்கிற புகழ் பெற்ற வானவியல் நிபுணர் 17வது நூற்றாண்டில் வாழ்ந்தார். அவர் தானியேல் தீர்க்கதரிசியின் கூற்றில் அதிக நாட்டம் உள்ளவராக இருந்ததோடு, அவர் அதில் நம்பிக்கை வைத்து, அது நிறைவேறும் என்றும், மனுக்குலத்தின் அறிவு அவ்வளவு அதிகமாக பெருகுவதினால் மனிதர்கள் ஒரு மணிக்கு 50 மைல் வேகத்தில் செல்லுவது சாத்தியமே என்றார்.

வால்ட்டேர் என்று அழைக்கப்படும் குறிப்பிடத்தக்க நாத்திகன் கே-யாக பின்வருமாறு கூறினார் :

“இப்பொழுது நியூட்டனின் மகா பெரிய மனதைப்பாருங்கள், புவி ஈர்ப்பு சக்தியைக் கண்டு பிடித்த பெரிய தத்துவ ஞானி. அவர் முதிர் வயதுள்ளவரான போது, மனோதையம் குன்றியவராக வேதாகமம் என்று அழைக்கப்படுகிற புஸ்தகத்தைப் படிக்கத் தொடங்கினார். அதில் கூறப்பட்டுள்ள அற்புதமான முட்டாள் தனங்களை மெச்சிக்கொள்ளும்படியாக, இன்னமும் மனுக்குலத்தின் அறிவு பெருகிப்போகும் என்றும், நாம் காலம் செல்ல, செல்ல ஒரு மணிக்கு 50 மைல் வேகத்தில் பயணம் செய்யக்கூடும் என்பதை நாம்

நம்பவேண்டும் என்று நினைக்கிறார்! பாவம் வயோதிகத்தில் மனோபலம் குன்றியவர்!”

முடிவு காலம், அற்புதமான அறிவு பெருக்கத்தைக் கொண்டு வருவதற்கு வெகு காலத்திற்கு முன்னரே, இவர்கள் இருவரும் இறந்து விட்டார்கள். இது, அந்த கிறிஸ்தவ தத்துவஞானி திவ்ய வெளிப்பாட்டினால் கூறியதை இலகுவாகவே நிரூபிக்கிறது.

வசனங்கள் 5ல் இருந்து 7 வரை உள்ள உரையாடல் போன்றவைகள் தானியேலுக்கு அல்ல, ஆனால் முடிவு காலத்தின் போது ஜீவிக்கிற தேவனுடைய பிள்ளைகளுக்கு உரியதாகும். “அப்பொழுது, தானியேலாகிய நான் ஆற்றுக்கு இக்கரையில் ஒருவனும் ஆற்றுக்கு அக்கரையில் ஒருவனுமாகிய வேறே இரண்டு பேர் நிற்கக் கண்டேன். சணல் வஸ்திரம் தரித்தவரும், ஆற்றின் தண்ணீர்கள்மேல் நிற்கிறவருமாகிய புருஷனை ஒருவன் நோக்கி: இந்த ஆச்சரியமானவைகளின் முடிவு வர எவ்வளவு காலம் செல்லும் என்று கேட்டான். அப்பொழுது சணல் வஸ்திரம் தரித்தவரும், ஆற்றில் தண்ணீர்களின் மேல் நிற்கிறவருமாகிய புருஷன் தம்முடைய வலதுகரத்தையும், தம்முடைய இடது கரத்தையும் வானத்துக்கு நேராக ஏறெடுத்து, ஒரு காலமும், காலங்களும், அரைக்காலமும் செல்லும் என்றும், பரிசுத்த ஜனங்களின் வல்லமையைச் சிதறடித்தல் முடிவு பெறும்போதே இவைகளெல்லாம் நிறைவேறித் தீருமென்றும் என்றென்றைக்கும் ஜீவித்திருக்கிறவர் பேரில் ஆணையிடக் கேட்டேன்.”

விசேஷமாக கேட்ட காரியம் என்னவெனில் “பாழாக்கும் அருவருப்பைப்” பற்றியது, அதிகாரங்கள் 11:31-33, தானியேல் இவைகளைக் கொடிதான குணலட்சணம் உடையவனை இதற்கு முன்பாகக் கண்ட தரிசனத்தில் உள்ளபடி சரியாக சம்பந்தப்படுத்தினான். இவைகள் தானி 7:8-11, 21, 24-26; 8:10-12, 24-26 ஆகிய வசனங்களில் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

காலம், காலங்கள் அரைக்காலம் அல்லது மூன்றரை காலங்கள் அல்லது வருடங்கள் (360 x 31/2=1260 நாட்கள், அடையாளமாக கூறப்படும் நாட்கள் -1260 நிஜமான வருடங்கள்) என்று இங்கே கூறப்பட்டுள்ளவைகள், வேறு ஒரு இடத்தில் போப்பின் அதிகாரத்தின் காலம் என்று காட்டப்பட்டுள்ளது. தானி 7:25; 12:7;

வெளி 12:14 இவைகளை வெளி 12:6; 13:5 உடன் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கவும். தண்ணீர்களின் மேல் நின்று கொண்டிருக்கும் தூதன், காலங்களின் அளவை அறிவிப்பது, இந்த வெள்ள காலத்தில் அல்லது அந்த காலத்தின் போது 1260 வருட போப்பின் அதிகாரம் முற்றுப் பெற்றதைக் காட்டுகிறது. ஏற்கெனவே கூறப்பட்டுள்ளபடி, இது பிரெஞ்சு தேசத்து புரட்சியின் போது இருந்த நிலைமையை ஒத்திருப்பதைக் காட்டியது. இதே வெள்ளம் தான் வெளி 12:15, 16ல் இன்னும் அதிக விரிவாக, பாம்பு அல்லது வலுசர்ப்பத்தின் வாயில் இருந்து வெளி வருவதாகவும், அதன் உண்மையான நோக்கம், சாத்தானின் எண்ணத்தின்படி ஸ்திரீயை வெள்ளம் கொண்டு போகும்படியாகவும் (தேவனுடைய சபையை எதிர்த்து) அவளுடைய 3½ காலங்கள் வளாந்திரத்தில் ஒளிந்து கொண்டிருந்தது முற்றுப்பெற இருக்கும் தருணம் (1260 வருடங்கள்). மேலும் அவள் இப்பொழுது மேன்மைக்கு முன்னே வருவதை “அவளுடைய நேசர் மேல்,” தேவனுடைய வார்த்தையின் மேல் (புயத்தின் மேல்) சார்ந்திருப்பதும் விளக்கமாகக் காட்டப்பட்டுள்ளது. உன்னதப்பாட்டு 8:5

அடையாளமாகக் கூறப்பட்ட தண்ணீர் பொதுவாக சத்தியத்தைக் குறிக்கிறது. இங்கேயும் அடையாளமாக கூறப்பட்டிருப்பது பாம்பு அல்லது வலு சர்ப்பத்தின் வாயில் இருந்து வருவதாகக் கூறப்பட்டிருந்தாலும், அதன் அர்த்தத்தை அது தக்க வைத்துக்கொள்ளுகிறது. இந்த அடையாளம் தெரிவிக்கிறது என்னவெனில் சத்தியம், பொல்லாத உள்நோக்குடன் பொல்லாதவர்கள் மூலமாக வெளிவரும் என்பதாகும். இதைத்தான் நாமும் காண்கிறோம். பிரெஞ்சு புரட்சி அதாவது குருவானவர்களின் அதிகாரம், இராஜாக்களின் அதிகாரம், தனிப்பட்டவர்களின் உரிமைகள், எல்லோருக்கும் உள்ள சுதந்திரம் போன்ற உண்மைகள் வெளிவர ஆரம்பித்தன. “மனிதனின் உரிமைகள்” என்கிற விஷயம் தான் சபைக் குருவானவர்கள், ஆட்சியாளர்களுக்கு எதிராகப் புரட்சி நடைபெற காரணமாக இருந்தது. அந்தக் காலத்தில் ஜனங்கள் அதிக அறியாமையிலும், மூட நம்பிக்கையிலும், கொடுமையிலும் அகப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் போது, அவ்வேளையில் மனித உரிமைகள் பற்றி கவனிக்கப்பட்டது, பேசப்பட்டது என்றால் அவைகள் நமக்கு ஆச்சரியத்தை கொடுக்கிறது. அப்பொழுது

பிரான்ஸ் தேசத்தில் இரத்த வெள்ளத்தில் அடித்துச் செல்லப்பட்ட அநேக உண்மைகள் தற்காலத்தில், பொதுவாக நாகரீகம் அடைந்த ஜனங்களாலும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் அந்தக் காலத்திற்கு அது அதிக பலத்துடன் அதுவும் திடீரென்று போடப்பட்டதாக இருந்தது.

சர்ப்பமாகிய சாத்தான் தேவனுடைய இரக்கத்தால் ஏற்பட்ட விளைவை விரும்பவில்லை, அதற்கு எதிர்மாறானதைத்தான் விரும்பினான் என்று தீர்க்கதரிசனம் தெளிவாகக் காட்டுகிறது. இதில் அவன் தன்னை மிகவும் பெரியவனாக எண்ணிக்கொண்டான். மற்ற ஏனைய சந்தர்ப்பங்களிலும் அவன் இப்படியாகத்தான் செய்திருக்கிறான். சாத்தான் ஒரு போதும் சத்தியம் என்னும் தண்ணீரை ஆசீர்வதிக்க அல்லது புத்துணர்வு பெற அல்லது அடிமைத்தனத்தில் இருந்து விடுதலையாக்க வேண்டும் என்கிற எண்ணத்தில் அனுப்பமாட்டான். இதற்கு மாறாக, எப்பொழுதுமே அவனுடைய நோக்கம் எல்லாம், ஜனங்களை அடிமைத்தனத்திற்குட்படுத்த வேண்டும், குருட்டாட்டம் உள்ளவர்களாக ஆக்கவேண்டும், அறியாமையிலும் மூட நம்பிக்கையிலும் கட்டி வைக்க வேண்டும் என்பதுதான். திடீர் என்று வந்த இந்த வெள்ளம் (சத்தியம்) சீர்திருத்தத்தின் மூலம் வேதாகமத்தில் இருந்து ஜனங்களுக்குக் கிடைத்த சுதந்திரம் என்னும் உண்மை வாந்தி பண்ணிப்போடும் படியாகவும், இதன் மூலம் அராஜகம் ஏற்படும் என்ற பயத்தால் ஆட்சியாளர்களும் போதனையாளர்களும் சத்தியத்தை எதிர்க்கும்படியாகவும் ஆயிற்று.

சாத்தான் பிரான்ஸ் தேசத்தில் புரட்சியைத் தூண்டிவிட்டதின் மூலம், ஐரோப்பா முழுவதும் ஒரு பயம் நிறைந்த எதிர்பார்ப்பு, விசேஷமாக நல்ல அந்தஸ்தில், ஆதிக்கத்தோடு இருப்பவர்கள் மத்தியில், சுதந்திரம் வருவதை விரும்பாதவர்கள் மத்தியில் ஏற்படவேண்டும் என்பதுதான். மேலும் ரோமின் மூட நம்பிக்கைகள் தூக்கி எறியப்பட்டு சுதந்திரத்திற்கு வழிவகுத்துக் கொடுத்தால் எல்லா சட்டம் ஒழுங்குகளும் இல்லாமல் போகும் என்கிற கருத்தை பிரான்ஸ் தேசம் முழுவதும் விளக்க வேண்டும் என்பதுதான். இது தந்திரம் உள்ள அசிரியனால் ஏற்படுத்தப்பட்ட புத்திசா-த்தனமான தூண்டு கோலாகும். தீர்க்கதரிசி காட்டுகிறபடி “ஸ்திரீயை” (சீர்த்திருத்த சபை) விழுங்குவதற்காகவும், மேலும் பழமைவாதிகள், சமாதானத்தை

நேசிக்கிறவர்கள், ஆட்சி செய்பவர்கள், ஆட்சி செய்யப்படுபவர்கள் எல்லோரையும் போப்புடன் இணையவும் அவரோடு ஒத்துப்போகவும் ஏற்படுத்தப்பட்டது. இந்த ஏற்பாடு வெற்றி பெறாததற்குக் காரணம் அதை ஏற்படுத்தியவனின் தந்திரம் குறைவுபட்டதால் அல்ல, ஆனால் எல்லாவற்றையும் மேற்கொள்ளும் தேவ வல்லமையினால் உண்டானதாகும். இதன் மூலம் எல்லாம் நன்மைக்கேதுவாக செயல்பட வைக்க அவரால் முடியும்.

இந்த விஷயத்தில், தேவனுடைய திட்டம், ஸ்திரீயை (சபையை) சாத்தானின் தந்திரத்தி-ருந்து காப்பாற்றவும், பொல்லாங்கை நன்மைக்கேதுவாக செயல்பட வைப்பதும், 1700 வருடங்களுக்கு முன்பாக தீர்க்கதரிசனமாக உரைக்கப்பட்டது நிறைவேறுவதில் காணலாம். அது என்னவெனில், “பூமியானது ஸ்திரீக்கு உதவியாகத் தன் வாயைத் திறந்து வலுசர்ப்பம் தன் வாயி-ருந்து ஊற்றின வெள்ளத்தை விழுங்கினது.” பூமி என்பது ஒரு அடையாளமான (Symbol) வார்த்தை என்று ஏற்கெனவே விளக்கப்பட்டுள்ளது. அது சமுதாயத்தைக் குறிக்கிறது, சட்டத்தை மதித்து நடக்கிற ஜனங்களைக் குறிக்கிறது. போப்பின் ஆட்சியைக் குறித்தும், குருவானவரின் தந்திரங்களைக் குறித்தும் இராஜ ஆட்சி, அவர்களின் தொற்று நோய் போன்று தொடர்ந்து ஏதேச்சையான அதிகாரம் காணப்படுவதைக் குறித்தும் குற்றஞ்சாட்டவும் மாத்திரமல்ல, இவைகள்தான் ஜனங்கள் முட்டாள்தனமாக, அறியாமையில், தரித்திரத்தில் இருப்பதற்குக் காரணம் என்று கடுமையாகக் கண்டித்துச் சொல்லப்பட்டபோது வெள்ளம் போன்று “சத்தியம்” பிரான்ஸ் தேசம் முழுவதும் பரவியது சரித்திர உண்மையாகும். இவைகளைப் பொதுவாக ஐரோப்பாவில் உள்ள ஜனங்கள் ஏற்றுக்கொண்டார்கள். (ரோம “பூமி”) போப்பின் ஆட்சியாளர்களும் இராஜ அதிகாரவர்க்கமும் முற்றிலுமாக பயந்ததாலும், போப்பின் செல்வாக்குக் குறைவினாலும், நெப்போ-யனின் இராணுவத்தினாலும் அவர்கள் பிரிவு பட்டு நின்றார்கள். எதிர்காலத்திற்குரிய மனிதன் இறுதியில் நசுக்கப்பட்டான். ஐரோப்பாவின் ஆட்சியாளர்கள் பரிசுத்த கூட்டு அமைப்பு (The Holy Alliance) என்று ஒன்றை ஜனங்களின்

சுதந்திரங்களை ஒடுக்குவதற்காகவும், தங்களுடைய சிங்காசனங்களை நிலைப்படுத்திக் கொள்வதற்காகவும் அமைத்தார்கள். ஆனால் ஜனங்களை சங்கி-யால் கட்டுவதற்கு இப்பொழுது அதிக கால தாமதமாயிற்று. ஏனெனில் அவர்கள் வெள்ளத் தண்ணீரைப் பருகி விட்டபடியால் இப்பொழுது அவர்கள் கீழ்ப்படியமாட்டார்கள் போப்பின் ஆட்சியை மறுபடியும் ஏற்படுத்துவதற்கும் இப்பொழுது அதிக கால தாமதமாகிவிட்டது. ஏனெனில் அது அதிகமாக அவமானப்படுத்தப்பட்டு, மேலும் சுதந்திரத்திற்கு விரோதமாக அது காட்டிய போக்கும், பிரான்ஸ் தேச மக்களுக்கு எதிராகக் கொண்டிருந்த வெறுப்பும், அதற்கு எதிராகவே செயல்படத் தொடங்கியது. இதன் நிமித்தமாக இந்த பரிசுத்த கூட்டமைப்பில் சேரும்படியாகப் போப்புக்கு அழைப்பு கூட அனுப்பப்படவில்லை. இப்படி ஒரு சில காரியங்கள் இல்லாவிடில் போப்பே அதற்கு தலைமை வகித்திருப்பார். ஆகவே “ஸ்திரீயான” தேவனின் முன்னேறி வரும் சீர்திருத்த சபை, மேற்கொள்ளப்படாமல் தப்பிற்று; மேலும் சுதந்திரமும் சத்தியமும் பகிரங்கமாக வெளிப்பட்டது. அந்தக் காலத்தில் இருந்து சுதந்திர வாஞ்சையும், தேவனுடைய வார்த்தையும் அதிகதிகமான வெளிச்சத்தையும் சத்தியத்தையும் அடையும்படி வாஞ்சை உள்ளவர்களை வழிநடத்திற்று.

இங்குதான் வெள்ளம் போப்பாண்டவரின் அதிகாரத்திற்கு முடிவையும், “முடிவு காலம் “அல்லது ஆண்டவரின் “ஆயத்த நாளையும்” குறிப்பிட்டது. இந்த வெள்ளத்தின் மேல் தான் தேவனுடைய தூதன் நிற்பதாக தீர்க்கதரிசனத்தில் காணப்பட்டது, காலம், காலங்கள், அரைக் காலங்களின் முடிவை அறிவிக்கும்படியாக இப்படி ஏற்பட்டது. “இந்த ஆச்சரியமான காலங்கள் முடிய எவ்வளவு காலம் செல்லும்” என்ற கேள்விக்குப் பதிலாக இந்த அறிவிப்பு வந்தது. இந்த விசித்திரமான காரியங்கள் அல்லது “ஆச்சரியங்கள்,” என்று சொல்லப்படுவது தேவனுடைய இராஜ்யத்தைக் குறித்தது அல்ல, 12ம் அதிகாரம் 1-3ம் வசனங்கள் வரை உள்ள பகுதி அவைகளைப்பற்றியது அல்ல. “ஆச்சரியமானவைகள்” என்பது தேவனுடைய பரிசுத்த ஜனங்களுக்கு, இடைக்காலத்தில் வரும் உபத்திரவங்கள், துன்பங்கள், சோதனைகள்

ஆகும். இவைகள் விசேஷமாக போப் என்கிற “கொம்பின்” விசித்திரமான வல்லமை உயர்ந்த நிலைமையில் இருந்ததால் ஏற்பட்டவைகளாகும். இதைக்குறித்து தானியேல் முன்னதாகவே கேட்டிருந்தான். (தானி 7:19-22) கேள்வி என்னவெனில் எவ்வளவு காலம் தான் தேவன் தம்முடைய பிள்ளைகளையும், தேசங்களையும் ஏமாற்றுதலையும், சத்தியம் திரித்துக் கூறப்படுதலையும், அனுமதிப்பார் என்பதுதான்? கொடுக்கப்பட்ட பதில் போப்பின் அதிகாரத்தைச் சரியான முறையில் குறிப்பிடுவதாக உள்ளது. அது தான் முடிவு காலத்தைச் சரியாகக் கணக்கிட்டு கூறுகிறது. “பரிசுத்த ஜனங்களின் வல்லமையை சிதறடித்தல் முடிவு பெறும் போதே இவைகள் (ஆச்சரியமானவைகள்) எல்லாம் நிறைவேறித் தீரும்.”

ஐந்தாவது வசனத்தில் ஆற்றின் இரு கரைகளிலும் நின்று கொண்டிருந்தவர்கள் கூட்டாகச் சேர்ந்து இந்த ஆச்சரியமானவைகள் எப்பொழுது முடியும் என்று கேட்பதாக தானியேலுக்குக் காட்டப்பட்டு இருக்கிறது. இது போப்பின் அதிகாரம் முடிந்துவிட்டாலும், அவருடைய நசுக்கும் மற்றும் உபத்திரவப்படுத்தும் வல்லமை முடிந்து விட்டதா என்கிற சந்தேகம் இருப்பதைக் காட்டுவது போன்று உள்ளது. அதன் வல்லமை முறிக்கப்பட்ட பின்னரும், அதன் “ஆளுகை நீக்கப்பட்ட பின்னரும், அது அழிக்கப்பட்ட பின்னரும் கூட, சமீபத்தில் 1870ம் வருடத்தில் தன் பாவம் செய்யாமையைக் குறித்துக் கூறியவைகளை நாம் நினைவில் கொண்டு வரும்போது, ஆச்சரியப்படுவதற்கு ஒன்றுமில்லை. பரிசுத்தவான்களுக்குப் பிரதிநிதியாக தானியேல் கூறுவது (தானி 7:11) “அப்பொழுது நான் பார்த்தேன் (அதன் ஆளுகை போன பிறகு, அது இனியும் சத்தியத்தை நசுக்க, பரிசுத்த ஜனங்களின் வல்லமையை நசுக்க பலம் அற்றதாக ஆன பிறகு); நான் பார்த்துக் கொண்டிருக்கையில் அந்தக் கொம்பு பெருமையான பேச்சுகளைப் பேசினதினிமித்தம் (சத்தியத்தின் மேலும், பரிசுத்தவான்கள் மேலும் அதற்கு அதிகாரம் இல்லாமல் இருந்தது, ஆனால் அது வேறு ஒரு பலனைப் பெற்றிருந்தது) அந்த மிருகம் கொலை செய்யப்பட்டது; அதின் உடல் அழிக்கப்பட்டு எரிகிற அக்கினிக்கு ஒப்புக் கொடுக்கப்பட்டது.” அதாவது பொதுவாக அராஜகத்திற்கு என்று எடுத்துக் கொள்ளலாம். போப்பின் அதிகாரம் போன பிறகும்

அவரிடமிருந்து தொடர்ந்து வந்து கொண்டிருந்த பெருமையான வார்த்தைகளால் ரோம சாம்ராஜ்யத்தில் எஞ்சியிருந்த தேசங்கள் அழிக்கப்பட்டன.

போப்பின் அதிகாரம் முற்றுப்பெற்ற காலம், பிரான்ஸ் தேசத்தில் ஏற்பட்ட புரட்சியின் போது என்று தெளிவாக குறிக்கப்பட்டது மாத்திரமன்றி, 11வது அதிகாரம் 40-44 வது வசனங்கள் வரை உள்ள சம்பவங்களும் இதைக் குறிக்கின்றன. இது 1799 வருடத்தைதான் குறிக்கிறது. உடனடியாக 1260 வருடங்கள் பின்னோக்கிப் பார்த்து போப்பின் அதிகாரம் அங்கே தொடங்கியதா என்று காணலாம். அப்படி இருந்தது என்று நாம் கண்டால் நமக்குத் தெளிவான, பலமான ரூபகாரம் இருப்பதால் நம்முடைய விசுவாசம் பலமடைகிறது. இப்படியாக, நாம் அதை ஊர்ஜிதப்படுத்திக் கொள்ளலாம்.

1799ம் வருடத்தில் இருந்து 1260 வருடங்கள் பின்னோக்கிப் பார்க்கும் போது, அது நம்மை கி.பி 539ம் வருடத்திற்குக் கொண்டு வருகிறது. இங்கே போப்பின் அதிகாரம் தொடங்கினதைக் காட்டுவோம். ஆனால் போப்பின் ஆட்சி முறைகள், தேசத்தின் தந்திரமும், குருவானவர்களின் தந்திரமும், சேர்ந்த கலவையாக இருந்ததோடு, ஆரம்பம் படிப்படியாகவும் சிறிய அளவிலும் இருந்தது. அதேமாதிரி முடிவும் படிப்படியாக இருந்தது. ஆகவே அது தொடங்கியதைக் குறித்தும், முடிவு பெற்றதைக் குறித்தும் பல்வேறு கருத்துக்களைக் கூறலாம், அவைகள் நியாயமானவைகளாகவும் இருக்கும்; நாம் தேவனிடத்தில் இருந்து, அதன் ஆரம்பம் அதன் வீழ்ச்சி பற்றி நிலைவரமான காலங்களைப் பெற்ற பின்னர் அவைகள் எவ்வளவு சரியாக அமைந்துள்ளது என்பதைக் காணலாம். போப்பின் அதிகாரம், அதை எதிர்ப்பவர்கள் ஏற்றுக் கொள்வதற்கு முன்னதாகவே, அதற்கு சபை மட்டும், தேசத்தின் காரியங்கள் மேல் ஆளுகை உண்டு என்று கூறிக்கொண்டது. அது மாத்திரமல்ல அரசியலும் சேர்ந்தது. அது ஜனங்கள் மேல் அதிகாரம் செலுத்தவும் முயற்சித்ததோடு, அதனது தலைமை ஒருபோதும் பாவம் செய்ய முடியாதது என்றும் கூறிக்கொண்டது, அதன் அதிகாரம் நீக்கப்பட்டுவிட்டது, வீழ்ச்சி ஆரம்பித்துவிட்டது என்று தீர்க்கதரிசனம் கூறிய காலத்திலும் கூட அது அப்படி கூறிக்கொண்டது. பிரஞ்சுப் புரட்சியின் போது, மக்களிடம் இருந்த அறியாமை,

மூடத்தனமான மரியாதை போன்றவை முறியடிக்கப்பட்ட காலத்தில் இருந்து, ரோமங்னா (Romagna) என்கிற பிரதேசத்தில் இருந்த இத்தா-ய மக்கள் போப்பின் அதிகாரத்தை அங்கீகரிக்கவில்லை. புரட்சிகளுக்கு இடையில் போப்பின் இராஜ்யங்களில், போப் பெயரளவிற்கு ஆட்சி செய்பவராக இருந்தாலும், அவரைத் தனது இராணுவத்தால் பாதுகாத்து வந்த பிரான்ஸ் அல்லது ஆஸ்திரியா நாடுகளின் பிரதிநிதியாக, ஒரு அந்நிய படையெடுப்பவராகத்தான் இருந்து வந்தார்.

1260 வருடங்கள் என்பது கி.பி 539ல் துவங்கியது என்பதை இப்பொழுது உணர்ந்து, இதற்கு முன்னதாக இது அறியப்பட்டிருக்க முடியாது என்பதைக் கண்டு கொள்ள முடிகிறது. போப்பு மார்க்கத்தார் கூட கான்ஸ்டன்டைன் (Constantine) மனமாற்றம் பெற்றது, ரோம சாம்ராஜ்யத்தில் பேர்கிறிஸ்தவம் பரவியது, கி.பி 328ல் அல்லது கி.பி 800ல் ஷார்லுமேன் (Charlemagne) இராஜ்யங்களைப் போப்புவிற்கு கொடுத்த நாளில் இருந்து தங்களின் அதிகாரம் தொடங்கியது என்று குறிப்பிடத் தயங்குகிறார்கள். இருந்தாலும் கான்ஸ்டன்டைன் ஒரு போதும் அரசாங்க அதிகாரம் சபைக்கு உரியது என்று கூறவில்லை. அதுமட்டுமல்ல, அப்படி அது உரிமை பாராட்டுவதையும் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. இதற்கு மாறாக, அவன் கிறிஸ்தவத்தை ஆதரித்தாலும் மதம் (சபை) சக்ரவர்த்தியைத் தனது உடன் தலைவராக ஆக்கியது. சக்ரவர்த்தி ஆலய விவகாரங்களில் தலையிட்டாலும், ஆலய குழுக்களை அமைத்தாலும் மதம் (சபை) அரசாங்க அலுவல்களில் தலையிட அனுமதிக்கப்படவில்லை. கி.பி 539 என்ற தேதி 1260 வருட தீர்க்கதரிசன அளவு கோலால் காட்டப்பட்டிருப்பது, கி.பி 328ல் (சபை) மதமும் சாம்ராஜ்யமும் இணைந்த காலத்திற்கும் கி.பி 800ல் அரசாங்க, மத அதிகாரம் அனைத்தையும் வழங்குபவராக அதை (Charlemagne) ஷார்லுமேன் முழுமையாக ஏற்றுக்கொண்ட காலத்திற்கும் இடையில் உள்ளது.

கான்ஸ்டன்டைன் காலத்தில் இருந்து ரோமாபுரியில் உள்ள பிஷ்ப்புகள் உலகத்தில் மிக முக்கியமான அந்தஸ்து உள்ளவர்களாக இருந்தார்கள். வெகு விரைவில் மற்ற எல்லோர் மேலும் அதிகாரம் காட்ட முயற்சித்தார்கள். கிறிஸ்தவ மதத்தில் ஒரு நபர் தலைவராக அல்லது அதிகாரம் உள்ளவராக ஏற்றுக் கொள்ளப்பட வேண்டும் என்று நிர்ப்பந்தித்தார்கள். அதுவும் ரோம் நகரில் உள்ள பிஷ்ப்தான்

அவ்வாறு இருக்க வேண்டும் என்றும் நிர்ப்பந்தித்தார்கள். மேலும் பேதுருவும், பவுலும் கூட ரோமாபுரியில் வசித்திருக்கிறார்கள், இதனால் ரோமாபுரி அப்போஸ்தல அதிகாரத்தின் மையமாக ஏற்படுத்தப்பட்டது என்றும், மேலும் இராயர்களின் (Caesars) அரசாங்கத்தின் தலைமை இடமாக வெகு காலமாக இருந்தபடியால், ஜனங்கள் தங்கள் மனதில், ரோமாபுரியை ஆட்சியின் ஸ்தானமாக எண்ணினார்கள் என்றும் கூறினார்கள்.

இருந்த போதிலும், இந்த உயர்ந்த அந்தஸ்துக்கான வேண்டுகோள் உடனடியாக ஏற்றுக் கொள்ளப்படவில்லை. போட்டி மனப்பான்மை வளர்ந்தது. மற்ற நகரங்களில் உள்ள பிஷ்ப்புகள் கூட ஏதாவது ஒரு காரணத்தைக் காட்டி உயர்வான அந்தஸ்து வேண்டும் என்றார்கள். ஆனாலும் கி.பி. 533ல் தான் ரோம் நகரத்தின் பிஷ்ப்பு இப்படியாக சக்கரவர்த்தி முதலாம் ஜஸ்டினியனால் அங்கீகரிக்கப்பட்டார். இது எப்படி நடைபெற்றது என்றால், ஒரு நல்ல சூழ்நிலையில் நடைபெற்ற ஒரு பேச்சு வார்த்தையின் போது ரோம் நகர பிஷ்ப்புக்கு ஆதரவாக சக்கரவர்த்தி பேசினார். அவர் யூடிசியன் (Eutychians) மற்றும் நெஸ்டோரியன் (Nestorians) உடன் விவாதித்து கன்னி மேரி ஆராதிக்கப்படுவதற்குத் தகுதியானவர் என்று ஏற்றுக்கொண்ட பின்னர், நமது ஆண்டவரின் சபாவத்தில் உள்ள மேன்மைகளையும் கலவைகளையும் குறித்து விவாதித்தபோது, இந்தப் பேச்சு வார்த்தை மதத்தைப் பிளவுபடுத்தி விடுமோ என்கிற பயம் சக்ரவர்த்திக்கு இருந்தது; ஏனெனில் இது, அவர் சாம்ராஜ்யத்தை உறுதியாக இணைக்கவேண்டும் என்று நினைத்துக் கொண்டிருந்தபோது, பிரிவினையை உண்டு பண்ணி விடுமோ என்றும் பயந்தான். ஏனெனில் அந்த ஆரம்ப நாட்களில் கூட பேர் சபையும் (Church) சாம்ராஜ்யமும் ஒரே கிறிஸ்தவ உலகமாக இருந்தது. பிரச்சனையைத் தீர்த்து வைப்பதற்கு ஒரு நிரந்தர அதிகாரம் வேண்டும் என்றும், ஜனங்கள் எதை நம்ப வேண்டும், எதை நம்பக் கூடாது என்று அவர்களுக்குச் சொல்ல வேண்டும் என்றும் விருப்பப்பட்டு, உயர்ந்த ஸ்தானத்தில் இருக்க வேண்டும் என்று ஆசைப்படுபவர்களுக்குள் போப் பதவிக்கு ரோம் நகரின் பிஷ்ப்பு அதிக தகுதி உள்ளவராகக் கண்டு, மேலும் சக்ரவர்த்தியின் எண்ணங்களுக்கு அதிகமாக ஒத்துப் போகக் கூடியவர், அதிக பழமைவாதி என்று ஜஸ்டினியன் (Justinian) கண்டு,

அறிக்கைகள் வெளியிடுவதின் மூலம் யூடிசியன்ஸ் மற்றும் நெஸ்டோரியன்ஸ் (Eutychians, Nestorians) ஆகியோரின் உபதேசங்களைக் குற்றப்படுத்துவதுடன் அதே வேளையில் ரோம் நகரின் பிஷ்ப்பை எல்லாத் திருச்சபைகளின் தலைவராகவும் தேவனுடைய பரிசுத்த குருமார்களுக்கும் தலைவராகவும் ஏற்றுக்கொள்வதின் மூலம், எதிர்மாறான கருத்துக்களை அகற்றுவதினாலும் சபையின் ஐக்கியத்தை நிலைநாட்ட விரும்பினான்.

இந்த ஆணையோடு இணைந்த வண்ணம் இப்படியாக போப் ஜானுக்கு ரோம் நகரின் உயர்மட்ட தலைமைக் குருவானவர் என்று பட்டம் கொடுத்தான் :

“வெற்றி வாகை சூடியவனும், பக்தியுள்ளவனும் அதிர்ஷ்டம் உள்ளவனும், புகழ் பெற்றவனும், ஜெயம் கொண்டவனுமாகிய ஜஸ்டினியன் ரோம் நகரின் வணக்கத்துக்குரிய ஆர்ச்சிஷ்ப் மற்றும் உயர்மட்ட தலைமைக்குருவாக இருக்கும் ஜான் சமூகத்துக்கு எழுதுவதாவது: அப்போஸ்தல குழுவினருக்கும், உங்களுடைய பரிசுத்த சமூகத்திற்கும் கனத்தைத் தெரிவிப்பதோடு (எங்களுடைய வாஞ்சை இப்பொழுதும் எப்பொழுதும் இதுவாகத்தான் இருந்திருக்கிறது) ஒரு குருவானவருக்குத் தகுதியான ஆசீர்வதிக்கக்கூடிய உங்களுக்குக் கனத்தைச் செலுத்தி உங்களுடைய பரிசுத்த சமூகத்திற்கு சபைகளின் நிலைமையைக் குறித்ததான எல்லா காரியத்தையும் கொண்டு வர முற்படுவதோடு அறிவிப்பது என்னவெனில், உங்களுடைய அப்போஸ்தல குழுவினரின் ஒற்றுமையைப் பாதுகாப்பது எப்பொழுதும் எங்களுடைய மிகப்பெரிய வாஞ்சையாக இருந்திருக்கிறது. அது மாத்திரமல்ல, தேவனுடைய பரிசுத்த சபைகள் நிலைத்து நிற்க வேண்டும் என்பதும் எப்பொழுதும் எங்களுடைய மிகப்பெரிய வாஞ்சையாக இருந்திருக்கிறது. அவைகள் இப்பொழுதும் அதற்கு எதிராக ஒன்றும் அதை மேற்கொள்ளாதபடி அசைக்கப்படாமல் தன்னைக் காத்துக் கொள்ளுகிறது. ஆகவே அதோடு கூட முழு கிழக்கு மாகாணத்தில் உள்ள எல்லா குருமார்களையும் இணைக்கும்படியாக உங்களுடைய கனத்துக்குரிய பரிசுத்தத்தின் பார்வைக்கு இதைக் கொண்டு வரும்படியாக முற்படுகிறோம். அப்படியென்றால், தற்சமயம்,

சர்ச்சைக்கு உள்ளான விஷயங்களைக் கனத்துக்குரிய உங்களின் பார்வைக்கு கொண்டு வருவது அவசியம் என்று கருதுகிறோம். அவைகள் எவ்வளவுதான் சாதாரணமானதாக, உறுதியுள்ளதாக இருந்தாலும் உங்களுடைய அப்போஸ்தல பரிசுத்தத்தின் உபதேசத்தின்படியாக எப்பொழுதும் எல்லா குருமார்களால் அறிவிக்கப்பட்டு பாதுகாக்கப்பட்டு வருகிறது. மேலும் எல்லா பரிசுத்த சபைகளுக்கும் தலையாக உள்ள கனத்துக்குரிய உங்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டு வரப்படாமல் இருக்கக்கூடியதான எந்த பிரச்சனையும் எவ்வளவுதான் சாதாரணமானதாக உறுதியானதாக சபைகளைப் பற்றியவைகளைக் கொண்டு வருவதை நாங்கள் அனுமதிப்பதில்லை. எல்லா விஷயங்களிலும் (ஏற்கெனவே கூறப்பட்டுள்ளபடி) உங்கள் பரிசுத்தத்தின் கனத்தையும், அதிகாரத்தையும் கூட்டவே வாஞ்சிக்கிறோம்.”

அடுத்ததாக வருகிற நிருபம், எதிர்மாறான கருத்துக்களைக் கொண்டது என்கிற சில காரியங்களைக் குறிப்பிடுகிறது. இந்த கருத்துக்கள் சர்ச்சையை ஏற்படுத்தியவைகளாகும். இது ரோம் சபை கொண்டிருந்த கருத்துக்களுக்கு இசைவாக சக்ரவர்த்தி விசுவாசம் வைத்திருப்பதைக் காண்பிக்கிறது. அது கீழ்க்கண்டவாறு முற்றுப் பெறுகிறது.

“இப்பொழுது நான்கு பரிசுத்த ஆலோசனை சங்கம் (அவைகள் நியாயமானவைகளாக) இருப்பதை ஒத்துக்கொள்கிறோம். அவைகளாவன: நிசேயா (Nice என்கிற இடத்தின் உள்ள குழுவினர்) என்கிற பட்டணத்தில் கூடிய 318 பரிசுத்த தந்தைகள் அடங்கிய குழு, ராஜரீக பட்டணத்தில் (Constantinople) கூடிய 140 பரிசுத்த தந்தைகள் அடங்கிய குழு, எபேசுவில் (எபேசு குழுவினர்) முதன்முறையாகக் கூடிய பரிசுத்த தந்தைகளும், சால்டன் (Chalcedon) என்கிற பட்டணத்தில் கூடியவர்களும் அடங்குவர். ஆகவே எல்லா குருவானவர்களும் உங்களுடைய அப்போஸ்தல பரிசுத்தத்தின் உபதேசங்களைப் பின்பற்றி, விசுவாசித்து, அறிக்கையிட்டு உறுதிப்படுத்துகிறவர்களாக இருக்கிறார்கள். ஆகவே ஆசீர்வதிக்கப் பெற்ற பிஷ்ப்புகள் ஹைபடியஸ் மற்றும் டெமட்ரியஸ் (Bishopes, Hypatius, Demetrius) மூலமாக உங்களுடைய பரிசுத்த சமூகத்திற்குக் கீழ் கொண்டு வர துரிதப்படுகிறோம். நெஸ்டோரியஸ் என்பவனின்

எதிர்மாறான கருத்துக்களின்படி, யூத முறைமையின்படி சில துறவிகள் துன்மார்க்கமாக எவைகளை (உபதேசங்களை) மறுத-த்திருக்கிறார்கள் என்பது உங்களுக்குத் தெரியாமல் இருக்கக்கூடாது. ஆகவே நாங்கள் உங்களுடைய தகப்பனுக்குரிய அக்கரைக்காக (வேண்டுகிறோம்) நாடுகிறோம், எங்களுக்கும் மகா பரிசுத்த பிஷ்ப்புகளுக்கும், இந்த அருமையான பட்டணத்தில் உள்ள பரிசுத்த பிஷ்ப்புகளுக்கும் மேலும் மூத்த குடும்ப தலைவராயிருக்கிறவருக்கும், (ஏனெனில் அவர்தானே இதே விஷயத்தை ஆசீர்வதிக்கப்பட்ட பரிசுத்தராகிய நீங்கள் பின்பற்றுமாறு எல்லாக் குறிப்புகளிலும் எழுதியிருக்கிறார்) ஒரு கடிதம் எழுதி, அதில் நீங்கள் எங்களுக்கு வெளிப்படையாகத் தெரிவிக்க வேண்டியது என்னவெனில், எவைகள் நியமிக்கப்பட்டு உள்ளதோ அவைகளை நீங்கள் ஏற்றுக்கொள்வதோடு, உண்மையான விசுவாசத்தை மறுத-க்கும்படி, யூத முறைமையின்படி செய்யத் துணிந்த எல்லாரையும், அவர்களுடைய எதிர்மாறான கருத்துக்களுக்காக குற்றப்படுத்துகிறீர்கள் என்பதே ஆகும். இப்படிச் செய்வதினால் உங்கள் மேல் அனைவரும் கொண்டுள்ள அன்பு அதிகமாக வளரும். மேலும் சிரமத்திற்குள்ளாகி இருக்கும் பரிசுத்த சபைகளின் ஐக்கியம் உங்களுக்காக பாதுகாக்கப்படும். ஏனெனில், உங்களுக்குத் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ள உங்களுடைய உண்மையான உபதேசங்களைக் குறித்தவைகளை உங்கள் மூலமாக ஆசீர்வதிக்கப்பட்ட பிஷ்ப்புகள் அனைவரும் கற்றுக்கொள்ளுவார்கள். இப்பொழுது மேன்மைக்குரிய உங்களை எங்களுக்காக ஜெபிக்கும்படியாகவும் பரலோகத்தி-ருந்து எங்களுக்குப் பாதுகாப்பைப் பெற்றுத் தரும்படியாகவும் வேண்டுகிறோம்.”

போப் ஜான் கிபி 534 மார்ச் மாதம் 24ம் தேதி மேற்கூறப்பட்ட கடிதத்திற்குப் பதில் அளித்தார்.

இதே வேளையில் கான்ஸ்டான்டினோபிள் நகரின் ஆர்ச் பிஷ்ப்புக்கு சக்ரவர்த்தி எழுதினார். அவனுடைய கடிதத்தின் முதல் பாராவை இங்கு குறிப்பிடுகிறோம்.

“இந்த இராஜரீக நகரத்திற்கு ஆர்ச் பிஷ்ப்பாக இருக்கிறவரும், மிகவும் பரிசுத்தமானவரும், ஆசீர்வதிக்கப்பட்டவரும், மூத்த

குருவாகவும் இருக்கிற எபினேயஸ் என்பவருக்கு எழுதப்படுவது: சபையைக் குறித்ததான எல்லா விஷயங்களையும் மேன்மை பொருந்திய நீங்கள் அறிந்து கொள்ள வேண்டும் என்பதற்காக குருவானவர்கள் உபயோகிக்கும் இந்த முறைகளை உபயோகிப்பது அவசியம் என்று நினைப்பதோடு, இவைகளின் மூலமாக ஏற்கெனவே தொடங்கி விட்ட இயக்கங்களை அறிவிக்கும்படியாகவும், இவைகளை நீங்கள் அறிந்து கொள்ள வேண்டும் என்றும் அதிகமாக வாஞ்சிக்கிறோம். மேலும் பரிசுத்த கத்தோ-க்க அப்போஸ்தல சபைகளில் இருந்து வந்த சில அந்நியர்கள் மிகச் சாதாரண மனிதர்களைப் போன்ற நெஸ்டோரியஸ் (Nestorius), யூடிசெஸ் (Eutyches) என்பவர்களுடைய மாறுபட்ட கருத்துக்களைப் பின்பற்றினார்கள் என்பதை உறுதிப்படுத்திக் கொண்டபடியால் நாங்கள் ஒரு பொதுவான கட்டளையைப் பிறப்பித்தோம். (மேன்மைக்குரிய நீங்களும் அறிந்திருக்கிறீர்கள்) அதில் மாறுபட்ட கருத்துக்களைப் பின்பற்றுபவர்களின் முட்டாள்தனத்தைக் கண்டித்தோம். எது எப்படி இருந்தாலும், நாங்கள் மாறவில்லை, மாறப்போவதும் இல்லை. (மேன்மைக்குரிய நீங்கள் அறிந்திருப்பது போன்று) மேலும், தேவனுடைய கிருபையால் இதுவரை காக்கப்பட்டிருக்கிற சபையின் அந்த நிலையி-ருந்து விலகவும் இல்லை. ஆனால் எவ்விதத்திலும் பழமை வாய்ந்த ரோம் நகரின் மேன்மைக்குரிய உயர்வான போப்புடன் உள்ள மிக பரிசுத்த சபைகளின் ஐக்கியம் காக்கப்பட்டு உள்ளது. (அவருக்கும் இதே வண்ணம் நாங்கள் எழுதியுள்ளோம்) சபையைக் குறித்த எந்த விஷயமும், எல்லா பரிசுத்த சபைகளுக்கும் தலையாக உள்ள வணக்கத்துக்குரிய, அவருக்கு அறிவிக்கப்படாமல் இருக்கக்கூடாது என்று நாம் விரும்புகிறோம். இந்த காரணத்திற்காகவே அந்தப் பகுதிகளில் மாறுபட்ட கருத்து உள்ளவர்கள் எழும்பிய போதெல்லாம், அவர்கள் அடக்கப்பட்டு இருக்கிறார்கள். (உண்மையாகவே மரத்தின் கிளைகள் வளரும்போது வெட்டப்படுவது போன்று) மதிப்பிற்குரிய தங்களுடைய பரிசுத்த ஞானத்தினாலும், நியாயமான தீர்மானங்களாலும் அப்படி செய்துள்ளார்கள்.”

நாங்கள் மேலே கொடுத்துள்ள கடிதத்தின் பகுதிகளை முழுமையாக ஜஸ்டீனியன் கொடுத்த கட்டளையோடு சிவில் லா

(Civil Law) என்கிற புத்தகத்தின் ஒரு பதிப்பில் (Codices Lib I tit.i) காணலாம்.

போப்பின் உரிமை கோரல் முதன்முறையாக உறுதிபட ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது. இதற்குப் பிறகு போகஸ் (Phocus) மற்றும் அவனுக்குப் பின் வந்த பேரரசர்களால் மென்மேலும் உறுதிப்படுத்தப்பட்டது.

ஆளுகை செய்பவராக, குருத்துவ ராஜாவாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட பின்னரும், போப்புக்கு விசேஷமான, அனுகூலமானதாக ஒரு வெறும் பெயரைத் தவிர வேறொன்றும் இல்லாதிருந்தது. ஜஸ்டினியன் ரோம் நகரை விட்டு தூரத்தில் இருந்தான். அவனுடைய தலைநகர் கான்ஸ்டான்டினோபிள் என்கிற தூரமான இடத்தில் இருந்தது. ரோம் நகரமும் இத்தா-யும் பொதுவாக இன்னொரு இராஜ்யமான ஆஸ்ட்ரோகோத்ஸ் (Ostrogoths) என்ற ஆதிக்கத்தின் கீழாக இருந்தது. அவர்கள் ரோம் நகரின் பிஷ்ப்பை தலைமைக் குருவானவராக ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. அவர்கள் பொதுவாக, தங்கள் விசுவாசத்தில் ஏரியன்ஸ் ஆக (Arians) இருந்தார்கள். பேரரசர் ஏற்றுக்கொண்டபடியால், போப்பின் ஆட்சி பெயரளவில் தான் உயர்த்தப்பட்டிருந்தது. ஆஸ்ட்ரோகோத்தின் மன்னர்கள் வீழ்ச்சி அடைந்த பின்னர்தான் போப் உயர்வான நிலையில் எண்ணப்பட்டிருந்தது உண்மையாயிற்று. ஏதோ முன் கூட்டியே தீர்மானிக்கப்பட்டிருந்தது போன்று (கிபி.534) பேரரசர் உடனடியாக பெ-சேரியலை (Belisarius) ஒரு இராணுவத்துடன் இத்தா-க்குள் அனுப்பி வைத்தான். போப்பு பேரரசரால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட ஆறு வருடத்தில் ஆஸ்ட்ரோகோத்திக்கின் (Ostrogothic) ஆட்சி தோற்கடிக்கப்பட்டது. அவர்களுடைய இராஜா வைடிகஸ் (Vitiges) மற்றும் இராணுவ வீரர்களும், மற்ற கொள்ளைப் பொருட்களுடனும் ஜஸ்டினியனின் பாதத்திற்கு கொண்டு செல்லப்பட்டார்கள். இது நடந்தது கிபி 539ல் ஆகும். அதாவது [கிப்பன் The decline and fall of the Roman Vol.3, PP. 536 (பின்சூறிப்பு சேர்த்து), 537] “பாழாக்கும் அருவருப்பு” ஏற்படுத்தப்பட்ட காலம் இது என்று நாம் அறிந்து கொள்ள வேண்டும். போப்பின் ஆதிக்கம் அப்பொழுது ஒரு சிறிய வகையில் துவக்கம் பெற்றது. அங்கே

விசித்திரமான சின்ன “கொம்பு” தானியே-ன் தீர்க்கதரிசனத்தில் கூறப்பட்டுள்ளது (தானி. 7:8,11, 20-22, 25) போல், ரோம மிருகத்தின் மே-ருந்து எழும்பத் தொடங்கியது. இது உருவானது அல்லது வேர் விடத் தொடங்கியது இரண்டு நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்னராகும். அது சிறிதளவு தோற்றம் அளித்த பின்னர் “மற்றவைகளைப் பார்க்கிலும் பருமனாகத் தோன்றினதுமாயிருந்தது.” மற்ற கொம்புகள் அதாவது பழைய சாம்ராஜ்யத்தின் பிரதேசங்களில் உள்ள அதிகாரம் அல்லது வல்லமை, அதன் கண்கள், அதன் வாய் பெருமையான வார்த்தைகளைப் பேசுவது போன்றவை விருத்தியடைய ஆரம்பித்தன. அது மற்றவர்கள் மேல் அதிகாரம் செலுத்த தனக்கு திவ்ய அதிகாரம் உண்டு என்று சொல்- மற்ற கொம்புகள் மேல் அதிகாரம் செலுத்தத் தொடங்கிற்று.

இந்த விசித்திரமான அதிகாரத்திற்கு அல்லது “கொம்புக்கு” இடம் கொடுக்கும்படியாக அல்லது வழி உண்டு பண்ணும்படியாக அந்த மூன்று கொம்புகளும் பிடுங்கப்படும் அல்லது அகற்றப்படும் என்று தீர்க்கதரிசி சொல்- இருக்கிறார். நாமும் அப்படியாகத்தான் காண்கிறோம். கான்ஸ்டன்டைன் ராஜா கான்ஸ்டான்டினோபிள் என்கிற பட்டணத்தைக் கட்டி, அதைத் தன் தலை நகரமாக்கினான். இராயர்கள் இருந்த ஸ்தானத்தில் போப்பின் ஆதிக்கம் முன்னேறுவதற்கு இது அனுகூலமாக இருந்தாலும் சாம்ராஜ்யத்திற்கு இது அனுகூலம் அற்றதாக இருந்தது. வெகு சீக்கிரத்தில் சாம்ராஜ்யம் பிரிக்கப்படுவது அவசியம் என்று காணப்பட்டது. ஆகவே இத்தா-பிரிக்கப்பட்டு மேற்கத்திய சாம்ராஜ்யம் என்று அழைக்கப்பட்டது. அதன் தலைநகர் ரவென்னா (Ravenna)வில் இருந்தது. இது “கொம்புகளில்” ஒன்றாக இருந்தது. அது கிபி 476ல் ஹெரு- (Heruli) என்பவரின் கரத்தினால் விழப்பெற்றது. அது இந்தப் பேரழிவின் மேல் தன்னை ஸ்தாபித்துக் கொண்டது. அடுத்தபடியாக ஹெரு-யின் இராஜ்யத்தை அழித்தது ஆஸ்ட்ரோகோத்திக் இராஜ்யமாகும். இது கிபி 489ல் இத்தா- தேசத்தின் மேல் தனது ஆட்சியை ஏற்படுத்தியது. இது இன்னொரு “கொம்பு” ஆகும். நாம் இப்பொழுது பார்த்தவண்ணம் இந்த “கொம்பின்” ஆட்சியின் போது (போப் என்கிற கொம்புக்கு இடம் அளிக்கும் வகையில் பிடுங்கி எறியப்பட்ட மூன்றாவது

கொம்பு இதுவாகும்) ஜஸ்டீனியன் போப்பின் ஆதிக்கத்தை ஏற்றுக்கொண்டான். அவனுடைய உத்தரவின் பேரில் அவனுடைய இராணுவத் தளபதிகள் மற்றும் இராணுவத்தால் அது பிடுங்கப்பட்டது. நாம் ஏற்கெனவே பார்த்துள்ளபடி, போப் ஆதிக்கத்திற்கு வருவதற்கு பிடுங்கி எடுத்தல் அவசியமாயிற்று. அது விசித்திரமான வகையில் அரசியல் மற்றும் மத அதிகாரங்களை இணைத்து, மற்றவைகளைப் பார்க்கிலும் வித்தியாசமான கொம்பாக இருந்தது. உண்மையிலேயே ஒரு வகையில் போப்பின் ஆதிக்கம், இந்த ஒவ்வொரு “கொம்புகள்” அல்லது ஆட்சிகள் விழுவதற்கு இரகசியமாக ஆதரிப்பதாகக் காணப்பட்டது. ஏனெனில் தன்னை உயர்த்திக் காட்டுவதற்கு அது வழி காட்டும் என்கிற எண்ணம் உடையதாக இருந்தது. அதன்படியே கடைசியில் அப்படிதான் நடந்தது.

ஆஸ்ட்ரோகோத்திக்கின் ஆட்சி தூக்கி எறியப்பட்ட பின்னர் ரோம பேரரசர் சிறிது காலத்திற்கு இத்தா-யின் ஆட்சியாளர் என்று அங்கீகரிக்கப்பட்டிருந்தார். அவர் மாகாணங்களில் உள்ள பிஷ்ப்புகளின் பிரதிநிதியாக இருந்தார். ஆனால் இவர்கள் தங்களுடைய தலைநகரை ரோம் பட்டணத்தில் இல்லாமல் ரவெண்ணா (Ravenna)வில் வைத்திருந்தபடியால் மேலும், அவர்கள் மேற்கூறப்பட்ட வண்ணம் போப்பின் ஆதிக்கத்தை ஏற்றுக்கொள்ள ஆரம்பித்திருந்ததால் கிபி 539ல் இருந்து போப்பின் ஆதிக்கம் ரோம் பட்டணத்தில் முதன்மையான அதிகாரம் உள்ளதாக வளர ஆரம்பித்தது. அது ஒரு “கொம்பாக” அல்லது அதிகாரமாக மற்ற “கொம்புகள்” அல்லது மற்ற அதிகாரங்களுக்கு மத்தியில் வளரத்தொடங்கியது. அது முன்பு ஒன்றாக இருந்த ரோமாபுரியின் பிரதிநிதியாக இருந்தது. இத்தா-யில் காணப்பட்ட அமைதியற்ற சூழ்நிலை, முக்கியமாக ரோமாபுரியில் உள்ள நிலைமை இந்த காலத்தில் வடபகுதியில் இருந்து வந்த படையினர் கொள்ளையிட்டதும், எந்த ராஜா இருந்தாரோ அவர் போட்ட கடுமையான வரிகளும், கான்ஸ்டான்டினின் நோபி-ல் இருந்த சாம்ராஜ்ய அதிகாரத்தை உடைக்க உதவி செய்வதாக இருந்தது. இப்படியாக இருந்தபடியால் சபை ஆளுனர்கள் எப்பொழுதும்

ஜனங்களோடு இருந்து அவர்கள் பேசிய அதே பாஷையைப் பேசினார்கள். அவர்களுடைய இழப்பிலும், நன்மையிலும் அவர்கள் பங்குபெற்றபடியால் அவர்கள் ஜனங்களால் ஆலோசனைக்காரர்களாகவும், ரோம் நகரத்தையும் அதன் சுற்றுப்புறங்களையும் ஆட்சி செய்பவர்களாகவும் பாதுகாப்பவர்களாகவும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டார்கள்.

கோதல் மக்கள் சாம்ராஜ்யத்திற்கெதிராக கலகம் செய்து, ரோமாபுரியைக் கொள்ளையடினாலும், அவர்கள் தங்கள் ஆட்சியை மறுபடியும் ஸ்தாபிக்கவில்லை. ஆகையால் சபையின் ஆட்சி மட்டுமே அங்கு விடப்பட்டது. லாம்பார்டு (Lombard) இராஜ்யம் சீக்கிரத்திலே வந்து இத்தா-யின் அநேக பிரதேசங்களின் மேல் தனது ஆட்சியை ஸ்தாபித்தது. ஜஸ்டீனியன் வைத்திருந்த கிழக்கத்திய சாம்ராஜ்யத்தின் ஆட்சியையும் கவிழ்த்துப் போட்டது. ஆனாலும் ஒன்று கவனமாக அறிந்து கொள்ளப்பட வேண்டும். அதாவது லாம்பார்டுகள் ரோமாபுரியில் போப்பின் ஆதிக்கத்தை ஏற்றுக்கொண்டார்கள். அந்த இராஜ்யம் முற்றுப்பெறும் சமயத்தில் தான், 8வது நூற்றாண்டில் போப்பின் ஆதிக்கத்திற்கு எதிராக, கடும் முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. இவைகள் போப் தான் ரோமாபுரியின் உண்மையான ஆட்சியாளராக இருந்தார் என்பதையும், அவர்கள் இராயர்களுக்குப் பின்னாக ஆட்சிக்கு வரவேண்டியவர்கள் என்று சொன்ன பிரகாரம், ஆவிக்குரிய இராயர்களாக இருந்தார்கள் என்பதையும் காட்டுகின்றன. ஆனாலும் அவர்களுக்கு அனுகூலமாக இருந்த வரை கான்ஸ்டான்டினின் நோபிளில் (Constantinople) இருந்த அரசாங்கத்திடம் பாதுகாப்பு தரும்படி கேட்டார்கள். கடைசியில் லாம்பார்டுகள் ரோமாபுரியை கைவசப்படுத்த வேண்டும் என்று தீர்மானித்த போது போப், பிரான்ஸ் தேசத்தின் இராஜாவிடம் போப்பின் ஆதிக்கத்தைக் காப்பாற்றும்படியும் கான்ஸ்டன்டைன் ராஜாவினால் சபைக்கு அளிக்கப்பட்ட பரிசுத்த பேதுருவின் பூர்வீக (Patromony) சுதந்திரத்தை (இது தப்பான உரிமை கோரல் என்பதை ரோமன் சுத்தோ-க்கர்கள் கூட இப்போது சுலபமாகப் புரிந்து கொள்ளலாம். கான்ஸ்டன்டைன் இப்படிப்பட்ட எந்த அன்பளிப்பையும் தரவில்லை. போப்பிசம் ரோமாபுரியின் அதிகாரத்தில் தானே வளர்ந்தது) தங்களிடமே வைத்துக்

கொள்ளும்படியாக அதை பாதுகாக்க உதவி செய்யும்படி வேண்டினார்கள்.

பிரான்ஸ் தேசத்தின் இராஜாக்களான பெபின் மற்றும் ஷார்லுமேன் (Pepin, Charlemagne) ஆகியோர் போப்பின் ஆதிக்கத்தை பாதுகாக்கும்படி தங்களுடைய இராணுவத்தைக் கொண்டு வந்தார்கள். லாம்பார்டுகள் முறியடிக்கப்பட்டார்கள். இந்த ஷார்லுமேன் தான் கிபி 800ல் “போப்பின் பிரதேசங்கள்” என்று அழைக்கப்படுகின்ற பல பிரதேசங்களை அளித்தவர் ஆவார். ஏற்கெனவே கூறப்பட்டுள்ளபடி இவைகள் ரோமாபுரியுடன் கூடிய நகரப் பகுதிகள் ஆகும். இவைகள் உண்மையிலேயே கிபி 539ல் இருந்து போப்பின் ஆதிக்கத்தில் இருந்து வந்தவைகளாகும். அப்படியெனில், லாம்பார்டு இராஜ்யம் அல்லது “கொம்பு,” போப் என்னும் “கொம்பை” சிலர் உத்தேசமாக எண்ணியபடி தடைசெய்யவில்லை அல்லது அதை அபகரிக்கவில்லை. ஆனால் சில சமயம் நெருங்கி வந்தது.

லாம்பார்டுகள் ரோம் நகரின் மேல் தொடுத்த தாக்குதலைக் குறித்து கிப்பன் (Gibbon) என்பவர் பின்வருமாறு கூறுகிறார் :

“லாம்பார்டுகளின் இராஜாவான லுட்டி பிராண்டு Lutiprand என்பவனால் மன உருக்கமும் (Repentance) பக்தியும் அதிகமாகக் காட்டப்பட்டது. அது மறக்க முடியாத ஒரு உதாரணமாக அமைந்தது. ஆயுதங்களுடன் வாடிகளின் வாசல் அண்டை வந்த போது இந்த வெற்றி வீரன் முதலாவது கிரகரி என்ற போப்பின் குரலுக்குச் செவி கொடுத்து, தன்னுடைய இராணுவ வீரர்களைப் பின் வாங்கச் செய்ததுடன், தனது வெற்றியை உதறினான்; பரிசுத்த பேதுருவின் ஆலயத்திற்கு மரியாதையுடன் சென்றான். மேலும் தன்னுடைய தியான நேரத்தைக் கழித்த பின்னர் தன்னுடைய பட்டயத்தையும், சிறிய வாளையும், தனது வஸ்திரத்தையும், மார் கவசத்தையும், வெள்ளிச் சிலுவையையும், தங்கத்தினால் செய்யப்பட்ட கிரீடத்தையும் அப்போஸ்தலருடைய கல்லறையின் மேல் வைத்தான். ஆனால் “அவனுக்குப் பின் வந்த அஸ்டோல்பஸ் (Astolphus) என்பவன், தான் பேரரசருக்கும், போப்புக்கும் சத்துரு என அறிவித்தான்.... வெற்றிவாகை சூடிய லாம்பார்டு ரோமாபுரியின் சட்டபூர்வமான

பேரரசர் என்றுதான் அழைக்கப்படவேண்டும் என்று அறிவிக்கும்படி ரோமாபுரிக்குத் தகவல் அனுப்பினான்.... ரோமர்கள் தயங்கினார்கள், கெஞ்சினார்கள், புகார் செய்தார்கள்; போப்புகள் ஆல்பஸ் மலைகளுக்கு அப்பால் இருந்து பழிவாங்குபவனையும், நண்பனையும் ஈடுபடுத்தும் வரை காட்டுமிராண்டிகள் போன்று இருந்தவர்களை ஆயுதங்களாலும், பேச்சு வார்த்தைகளினாலும் பயமுறுத்திய அவர்களைத் தடுத்து நிறுத்தினார்கள்.”

போப் (மூன்றாம் ஸ்டீபன்) பிரான்ஸ் தேசத்திற்குச் சென்று தேவையான உதவியைப் பெறுவதில் வெற்றி பெற்றார். இதைக் குறித்து கிப்பன் என்பவர் சொல்லுகிறார். அவர் இராஜாவால் (பெபின்) தானே முன்னின்று நடத்திச் சென்று பிரெஞ்சு இராணுவத்தின் தலைமைப் பொறுப்பை ஏற்று, வெற்றி வீரனாகத் திரும்பினான். லாம்பார்டுகள் பெலகீனமான ஒரு எதிர்ப்புக்குப் பின்னர், வெட்கம் தரக்கூடிய வகையிலான ஒரு சமாதானத்தை வேண்டிப் பெற்றார்கள். மேலும் ரோம ஆலயத்தின் பரிசுத்தத்தைக் காக்கவும், கொள்ளையாடின பொருட்களைத் திருப்பிக் கொடுக்கவும் உறுதி அளித்தார்கள்.

போப்புகள் கூறியவைகளுக்கும், அவர்கள் அப்படிச் கூறுவதற்கான அதிகாரமும், அவர்கள் செலுத்திய ஆதிக்கத்திற்கும் உதாரணமாக, மறுபடியும் நாங்கள் போப் மூன்றாம் ஸ்டீபன், பிரெஞ்சு தேசத்தின் இராஜாவுக்கு இந்தக் காலக்கட்டத்தில் அனுப்பிய கடிதத்தைப் பற்றி கிப்பன் கூறுவதை இங்கே குறிப்பிடுவது பிரயோஜனமாக இருக்கும் என்று நினைக்கிறோம். பிரெஞ்சு இராணுவம் அவ்விடத்தை விட்டு அகன்ற உடன் லாம்பார்டுகள் மறுபடியும் ரோமாபுரியைத் தாக்கினார்கள். போப்புக்கு மறுபடியும் உதவி தேவைப்பட்டது. அப்போஸ்தலனாகிய பேதுருவின் பெயரில் அவர் இவ்வாறாக எழுதினார்:

“அப்போஸ்தலர் தான் தத்தெடுத்துக் கொண்ட மகன்களுக்கு, இராஜாவுக்கு, குருவானவர்களுக்கு, பிரான்ஸ் நாட்டின் பிரபுக்களுக்கு உறுதியளிக்குமாறு கூறுவதாவது, மாம்சத்தின்படி மரித்துவிட்டாலும் ஆவியில் அவர் இன்னும் உயிரோடு இருக்கிறார். அவர்கள் இப்பொழுது செவி கொடுக்கிறார்கள், ரோம சபையை உருவாக்கியவரும் பாதுகாவலராக இருப்பவரின் சத்தத்திற்கு

கீழ்ப்படிய வேண்டும்; கன்னி மரியாள், தூதர்கள், இரத்த சாட்சிகள், பரலோகத்தின் சேனைகள் ஒன்றுபட்டு வேண்டுகோள் விடுக்கிறார்கள்; ஐசுவரியம், வெற்றி, பரதீஸ் அவர்கள் செய்யும் பக்தியுள்ள காரியங்களுக்கு வெற்றியாகக் கிடைக்கும். அவர்கள் கீழ்ப்படியத் தவறினால் நித்திய ஆக்கினை அவர்கள் மேல் வரும்; எப்பொழுது எனில் அவருடைய கல்லறையை மாசுபடுத்தினால், அவருடைய ஆலயத்தைக் கெடுத்தால், மேலும் அவருடைய ஜனங்கள் விசுவாசமில்லாத லாம்பாட்டுகள் கரங்களில் விழும்படி செய்தால்; பெபின் ராஜாவின் இரண்டாவது படையெடுப்பு முதலாவது படையெடுப்பைக் காட்டிலும் அவ்வளவு துரிதமானதாக, உபயோகமுள்ளதாக இருக்கவில்லை. பரி.பேதுரு திருப்தியுள்ளவராக இருந்தார். ரோமாபுரி மறுபடியும் காப்பாற்றப்பட்டது” என்று கிப்பன் தொடர்ந்து கூறுகிறார்.

இந்த ஆரம்பக் கட்டத்தில் போப்பின் ஆதிக்கம் மங்கலாக இருந்தது. ஆனாலும் தெளிவாக புரிந்து கொள்ளுவது அவசியம். அதை ஜாக்கிரதையாகக் குறிப்பது அவசியம் என்று எங்களுக்குத் தோன்றிற்று. இதற்கான ஆதாரத்தை முடிவாகக் கூறும்போது அறிய வேண்டியது என்னவெனில் கிபி 539 தான் தீர்க்கதரிசனமாக உரைக்கப்பட்ட காலமாகும். இதற்கு ஆதாரமாக ரோமன் கத்தோ-க்கர்கள் எழுதியவைகளில் இருந்து கீழ்க்கண்டவற்றை குறிப்பிடுகிறோம்:

“மேற்கு ரோம சாம்ராஜ்யம் வீழ்ச்சியுற்ற பின்னர், போப்புகளின் அரசியல் செல்வாக்கு இன்னும் அதிக முக்கியத்துவம் பெற்றது; ஏனெனில், பரிதாப நிலையில் காணப்பட்ட தேசத்தை தங்களுடைய பாதுகாப்பிற்குள் கொண்டு வரவேண்டியிருந்தது. குறிப்பாக ரோமாபுரி மற்றும் அதைச் சுற்றியுள்ள இடங்கள், தங்களுடைய ஆளுனர்கள் அடிக்கடி மாற்றம் அடைவதைக் காண வேண்டியிருந்தது. மேலும் அவைகள் தொடர்ச்சியாக மூர்க்கத்தனமுடைய கொடூர படையெடுப்புகளுக்கு உள்ளாகி வந்தன. பரி.பேதுருவைத் தொடர்ந்து வந்தவர்கள், இத்தா-யில் வசிப்பவர்கள் மேலும், அவர்களுடைய பொது நலனிலும் தங்களை அதிகமாக ஈடுபடுத்திக் கொண்டிருந்தார்கள். ஏனெனில் இவர்கள் கிழக்குப் பகுதி ரோம சக்ரவர்த்திகளால் முற்றுமாகப் பராமரிக்கப்படாமல் இருந்தார்கள். ஆனால் இவர்கள் இன்னும்

தேசத்தை ஆளுகை செய்வதாகக் கூறிக் கொண்டிருந்தார்கள். முதலாம் ஜஸ்டினியன் இத்தா-யின் ஒரு பகுதியை வென்ற பிறகும் கூட (கிபி 539) அதன்பின்னர் அதை ஒரு கிரேக்க பிரதேசமாக மாற்றிய பின்னர் ஜனங்களின் நிலைமை முன்னேற்றம் அடையவில்லை. ஏனெனில் பைசேன்டைன் (Byzantine) சக்ரவர்த்திகள் ரவென்னா (Ravenna) மாகாணத்தில் உள்ள மக்களிடம் இருந்து வரி வசூல் மட்டும் செய்தார்கள். ஆனால் எவ்விதத்திலும் அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்கமுடியவில்லை.

“இந்தச் சூழ்நிலைகளின் கீழ்.... சக்ரவர்த்திகள்.... உண்மையான அதிகாரம் எல்லாவற்றையும் இழந்துவிட்டார்கள். பெயரளவில் தான் அவர்கள் ஆட்சியில் இருந்தார்கள். அதே வேளையில் போப்புகள் அந்தக் காலத்தில் உள்ள தேவைகளினிமித்தம் ரோம ஆதிக்கத்திற்கு மேலாக முற்றிலுமாக அதிகாரத்தைப் பெற்றவர்களானார்கள்... இப்படியாக பெருவாரியான மறைமுக செயல்பாட்டினால் ஏற்பட்ட விளைவுகள் பின்னர் சட்ட ரீதியாக சரியான செயல் என்று ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது... பெபின் மற்றும் ஷார்லுமேன் (Pepin, Charlemagne) ஏற்றுக்கொண்டனர். அந்தக் காலத்தில் இருந்த எழுத்தாளர்களின் கூற்றுப்படி.... பெபின் (Pepin) வெற்றி பெற்ற பிரதேசங்களையெல்லாம் போப்புக்கு திருப்பி அளித்துவிட்டான். இந்த அன்பளிப்பு அல்லது புதுப்பித்தல் அவனுடைய மகன் ஷார்லுமேன் (Charlemagne) மூலம் உறுதிப்படுத்தப்பட்டது, விரிவாக்கப்பட்டது. இவன் கிபி 774ல் இத்தா-யில் லாம்பாட்டு (Lombard) ஆட்சிக்கு முற்றுப்புள்ளி வைத்தான். இப்படியாக நியாயமான முறையில் இம்மைக்குரிய அதிகாரமும் முழு ஆட்சியும் போப்புகளுக்காக திவ்ய அனுக்கிரகத்தால் படிப்படியாக ஸ்தாபிக்கப்பட்டது.”

மேலே கூறப்பட்டவைகள், கத்தோ-க்க திருச்சபையில் சரித்திரம்” என்கிற புத்தகம் H.புரூக் (H. Bruck) என்பவரால் எழுதப்பட்டதில் Vo.1. PP. 250, 251ல் காணப்படுகிறது. இந்த புத்தகம் கத்தோ-க்கர் இடையே ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட புத்தகமாகும். இது அவர்களுடைய கல்லூரிகளிலும் குருமார் பயிற்சி நிலையங்களிலும் உபயோகப்படுத்தப்படுகிறது. போப்பின் அலுவலக அதிகாரிகளால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டிருந்தது. அதில் உண்டான சாட்சியங்கள் மதிப்புக்குரியவைகள். அது போப்பின் இம்மைக்குரிய அதிகாரம்

படிப்படியாக வளருவதைக் குறிப்பதோடு அதன் ஆரம்ப காலம் சூழ்நிலைகளால் அனுகூலம் பெற்றது. தீர்க்கதரிசன அளவுகோல் மூலம் (1260 வருடங்கள்) திட்டமாகக் கூறப்பட்டுள்ளபடி கிபி 539ல் ஆஸ்ட்ரோகோதிக் (Ostrogolthic) சாம்ராஜ்யம் வீழ்ச்சி அடைவதை நிரூபித்துக் காட்டுகிறது. அது இந்த பாழாக்கும் அருவருப்பு தேவனுடைய பார்வையில் ஏற்படுத்தப்பட்ட சரியான நேரத்தையும் நிரூபிக்கிறது.

போப்பின் ஆதிக்கம் ஷார்லுமேனுடைய (Charlemagne) காலத்திற்கு முன்னரே ஆரம்பித்துவிட்டது என்கிற கருத்தை உறுதிப்படுத்தும் வகையில் மேற்கூறப்பட்டவைகளையும் ஆமோதிக்கும் வண்ணம் இன்னொரு கத்தோ-க்க புஸ்தகமான The Chair of St. Peter என்பதில் The Growth of the temporal Power என்கிற அத்தியாயத்தின் 173வது பக்கத்தில் பின்வருமாறு கூறப்பட்டுள்ளது.

“ரோம் நகரம் சக்ரவர்த்தியால் நியமிக்கப்பட்ட ஒரு பிரபுவினால் பெயரளவில் தான் ஆட்சி செய்யப்பட்டது. ஆனால் உண்மையில், சூழ்நிலைகள் நிமித்தம், போப்புகள் தான் நகரத்தின் உன்னத ஆளுனர்களானார்கள்.” இவர்கள் பெற்ற அதிகாரத்திற்கும் ஆட்சி செய்யும் சந்தர்ப்பம் கிடைத்ததற்கும், பெயரளவில் இருந்த ஆட்சியாளர்கள் வல்லமை இன்றி இருந்ததற்கும் ஆதாரமாக சரித்திர பூர்வ ஆதாரங்களைக் காட்டி இதை எழுதியவர் கூறுகிறார். இதற்கு உதாரணமாக மகா கிரகோரி என்கிற போப்பைக் குறித்து (கிபி 590 போப்பின் ஆதிக்கம் ஏற்படுத்தப்பட்டு 50 வருடங்களே ஆகி இருந்த போது) எழுதி, ஏற்கெனவே போப்பிடம் இருந்த அதிகாரத்திற்கு இது ஓர் உதாரணம் என்று கீழ்க்கண்டவாறு எழுதுகிறார்:

“-யோட்டியஸ் என்பவனை இட்ரூரியாவில் உள்ள நெபிக்கு ஆளுனராக அனுப்புவதையும் அங்கே இருக்கும் ஜனங்கள் தனக்கு எப்படி அவர்கள் கீழ்ப்படிவார்களோ அதே போன்று அவனுக்கும் கீழ்ப்படிய வேண்டும் என்று உத்தரவு பிறப்பிப்பதைக் காண்கிறோம். அதன்பிறகு கான்ஸ்டேனியஸ் (Constantius) என்பவனை நேப்பில்ஸ் (Naples)சின் ஆளுனராக நியமிக்கிறான். அதன்பிறகு பிஷ்ப்புகளுக்குப் பாதுகாப்பைக் குறித்து எழுதுவதுடன் அவர்களுடைய பட்டணங்களுக்கு உணவுப்பொருட்களை அளிப்பதைக் குறித்து

இராணுவத் தளபதிகளுக்குக் கட்டளைகள் பிறப்பிப்பதையும் காணலாம்.ஒரே வார்த்தையில் கூறவேண்டும் என்றால் அவரே இத்தா-யின் உண்மையான ஆட்சியாளராக பாதுகாவலராக ஆவதைக் காண முடிகிறது. ஆகவே ‘என்னுடைய இடத்தை (Pastor) போதகராக யார் எடுத்துக் கொள்கிறார்களோ அவர்கள் பெரிய வெளிப்படையான பொறுப்புகளை உடையவர்களாக இருப்பார்கள் என்று அவர்கூறியது நியாயம்தான். ஆகவே அவர் அநேக முறைகளில் ஒரு போதகரின் பொறுப்புகளைச் செயல்படுத்துகிறாரா அல்லது இம்மைக்குரிய ஒரு பிரபுவின் பொறுப்புகளைச் செயல்படுத்துகிறாரா என்று நிச்சயமாகத் தெரியவில்லை.”

கிபி 539ல் சிறு ஆரம்பத்தில் துவக்கப் பெற்ற இந்த இம்மைக்குரிய அதிகாரம் குறைந்த காலக் கட்டமான 50 வருடத்திற்குள் இவ்வளவு அதிகமாக வளர்ந்துவிட்டது. இதி-ருந்து நாம் 1260 வருடங்கள் அல்லது 31/2 காலங்களில் உண்டான போப்பின் ஆதிக்கத்தின் ஆரம்பமும் முடிவும் நன்றாகத் தெளிவாகக் குறிக்கப்பட்டு இருப்பதைக் காணலாம்.

பாழாக்கும் அருவருப்பு சத்தியத்தையும், ஆண்டவருடைய ஜனங்களையும் நசுக்கும்படியாக வைக்கப்பட்டுள்ள எல்லையையும், தானியேல் கேட்டு அறிந்தபடியினால், இது இன்னும் மிகாயே-ன் (கிறிஸ்து) இராஜ்யத்திலும் வழி காட்டாது, பரிசுத்தவான்களை அதிகாரம் உடையவர்களாக ஆக்காது என்பதையும் கண்டதோடு, இது அவர்களை ஒடுக்குபவர்களிடம் இருந்து விடுதலையை மட்டும் தரும் என கண்டான். ஆகவே அவன் கேட்டும் அதன் பொருளை அறியவில்லை. “நான் அதைக் கேட்டும், அதின் பொருளை அறியவில்லை; ஆகையால் என் ஆண்டவனே, இவைகளின் முடிவு (அல்லது பின்னர்) என்னமாயிருக்கும் என்று கேட்டேன். அதற்கு அவன்: தானியேலே, போகலாம் (நீ இந்த விஷயத்தை புரிந்து கொள்ள முயற்சிப்பது வீணானது); இந்த வார்த்தைகள் முடிவு கால மட்டும் புதை பொருளாக வைக்கப்பட்டும், முத்திரிக்கப்பட்டும் இருக்கும். அன்றாட ப- நீக்கப்பட்டு, பாழாக்கும் அருவருப்பு ஸ்தாபிக்கப்படுங்காலம் (கிபி 539) முதல் ஆயிரத்திரு நூற்றுத்தொண்ணூறு நாள் (வருடங்கள்) செல்லும் (அப்பொழுது)

அநேகர் சுத்தமும் வெண்மையுமாக்கப்பட்டு, புடமிடப்பட்டவர்களாய் விளங்குவார்கள். துன்மார்க்கரோ துன்மார்க்கமாய் நடப்பார்கள்; துன்மார்க்கரில் ஒருவனும் உணரான்; ஞானவான்களோ உணர்ந்து கொள்ளுவார்கள். (அப்பொழுது) ஆயிரத்து முந்நூற்று முப்பத்தைந்து நாள் மட்டும் காத்திருந்து சேருகிறவன் (1335) பாக்கியவான். நீயோவென்றால் (உன் வழியில்) முடிவு வருமட்டும் போயிரு: நீ இளைப்பாறிக் கொண்டிருந்து, நாட்களின் முடிவிலே உன் சுதந்திர வீதத்துக்கு (பங்குக்கு, வெகுமதிக்கு) எழுந்திருப்பாய் என்றான்.” தானி. 12: 8-13

இந்த 1290, 1335 என்கிற தீர்க்கதரிசன நாட்களுக்கு, உண்மையான வருடங்களுக்கு கிபி 539ல் பாழாக்கும் அருவருப்பு ஏற்படுத்தப்பட்ட காலமே ஆரம்ப காலம் என்பதையும், 1260 வருடங்கள் போப்பின் அதிகாரம் அழிவுக்காக ஏற்படுத்தப்பட்ட வருடங்கள் என்பதையும் கவனமாக படிப்பவர்கள் அறிந்து கொள்வார்கள். இந்த விஷயத்தில் “அன்றாட” ப- (அல்ல சரியாகச் சொல்ல வேண்டும் எனில் தொடர்ச்சியான ப-) நீக்கப்படுதல், பாழாக்கும் அருவருப்பு ஸ்தாபிக்கப்படுதல் என்று இரண்டு சம்பவங்கள் இரண்டு வித்தியாசமான நேரத்தில் நடைபெறுவதைக் குறிப்பிடும் போது, அந்த நாளில் இருந்து இரண்டுமே உண்மை என்று உணர்ந்து கொள்ள வேண்டும். அன்றாட ப- நீக்கப்படுதல், பாழாக்கும் அருவருப்பு 539ல் ஸ்தாபிக்கப்படுவதற்கு சில வருடங்களுக்கு முன்னரே நிகழ்ந்தது என்பதை அடுத்த அத்தியாயத்தில் காட்டுவோம். அது “அருவருப்பு” என்று அழைக்கப்படுவதற்கு அதுதான் முக்கியமான விஷயமாக இருந்தது. ஆகவே இந்த இரண்டு சம்பவங்களின் முடிவில் இருந்து பாழாக்கும் அருவருப்பு ஸ்தாபிக்கப்பட்டதை நாம் கணக்கிட வேண்டும்.

மேலும் இந்த இரண்டு கணக்குகளும், தேவனுடைய பரிசுத்தவான்களின் அதிகாரம் (சத்தியம்) போப்பினால் நசுக்கப்படுவதி-ருந்து விடுபட்ட பின்னரும் (1799க்கு பின்னர்), மேசியாவின் (மிகாயே-ன்) இராஜ்யம் ஸ்தாபிக்கப்படுவதற்கும் முன்னாலும் என்ன நடக்கும் என்கிற தானியே-ன் கேள்விக்கு பதிலாகக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. தானியேல் மேற்கொண்டு இதை

அறிந்து கொள்ள எதிர்பார்க்க வேண்டாம் என்பதே கொடுக்கப்பட்ட பதில். ஆனால் முடிவு காலத்தின் ஆரம்பம் ஏற்பட்டு 30 வருடங்களில் (1260 + 30 = 1290) ஒரு சுத்தமாக்கப்படுதல், பரிசுத்தமாக்கப்படுதல், புடமிடப்படும் கிரியை பரிசுத்த ஜனங்களின் மத்தியில் துவங்கும். இதைக் குறித்ததான ஒரு அறிவு, தீர்க்கதரிசனத்தைப் பற்றிய அறிவு, இப்படியாக சுத்தமும், வெண்மையுமாக்கப்பட்டு, புடமிடப்பட்டவர்களாய் விளங்கும் ஞானவான்களுக்கு வழங்கப்படும். ஆனால் இதை தேவ பக்தியற்றவர்கள், சுத்திகரிக்கப்படாதவர்கள் பெற்றுக் கொள்ளமாட்டார்கள், அல்லது ஏற்றுக்கொள்ளமாட்டார்கள். மேலும் தரிசனத்தைச் சரியாக உணர்ந்து கொள்ளாதல், நிறைவானதாக அல்லது முழுமையானதாக இருக்காது. சொல்லப்போனால் அதன் முக்கியமான விஷயங்கள் 45 வருடங்களுக்குப் பின்னர் (1290+45 = 1335) அல்லது முடிவு காலம் ஆரம்பித்து 75 வருடங்கள் கழிந்த பின்னர் தான் தெளிவாக விளங்கும். இது எபிரேயக் குறிப்பேட்டில் தெளிவாக காட்டப்பட்டுள்ளது. அதில் உள்ள காரியத்தை எதிர்பார்த்திருந்தோர் ஏற்கெனவே ஒன்றைக் கண்டு விட்டவர்கள், அதற்காகப் பொறுமையுடன் காத்துக்கொண்டு இருக்கிறார்கள், திடீரென்று (1335 நாட்கள் நிறைவேறிய பின்பு) பூரணமாக, தெளிவாக காண்பார்கள். அவர்கள் எண்ணிப்பார்க்கக் கூடாத அளவிற்கு அது மேம்பட்டதாக இருக்கும். “ஓ! என்ன பரமானந்தம்!”

கிபி 539ல் இருந்து கணக்கிடும் போது 1290 என்கிற அடையாளமான நாட்கள் 1829ல் முடிந்தது. 1335 நாட்கள் 1874ன் இறுதியில் முடிந்தது. தரிசனத்தையும் முடிவு காலத்தோடு சம்பந்தப்பட்ட தீர்க்கதரிசனங்களையும் புரிந்து கொள்ளுவதை எப்படி இந்த நாட்கள் சரியாகக் குறிப்பிடுகின்றன என்பதை வாசிப்பவர்கள் சரியாக நிதானிக்கக்கூடவர்கள்; அதோடு கூட அக்கினியினால் சுத்திகரிப்பது போன்ற பிரித்தெடுக்கப்படுதல், வெண்மையாக்கப்படுதல் போன்றவைகள் தேவனுடைய பிள்ளைகளைத் தாழ்மையும் நம்பத்தக்க இருதயமும், மனமும் உடைய நிலைக்கு கொண்டு வருவது அவசியம் என்பதையும், ஏனெனில் அதன்மூலம் தேவனுடைய வழியிலும், காலத்திலும்

தேவனுடைய காரியங்களைப் பெறவும், உணர்ந்து கொள்ளவும் ஆயத்தமாக இருக்கும்படி செய்வது அவசியம் என்பதையும் நிதானிக்கக்கூடவர்கள்.

மத ரீதியான ஓர் இயக்கம், 1844ல் உச்சநிலையை அடைந்தது. அந்த காலத்தில் அதில் பங்கு பெற்றவர்கள், பொதுவாக இரண்டாம் வருகைக்காரர்கள் ("Second Adventists" Millerites) மற்றும் மில்லர் வகுப்பார் என்று அழைக்கப்படுகிறார்கள். ஏனெனில் அந்தக் காலத்தில் ஆண்டவருடைய இரண்டாம் வருகை இருக்கும் என்று அவர்கள் எதிர்பார்த்தார்கள். அவர்கள் அவ்வாறு அழைக்கப்படுவதற்கான காரணம் என்னவெனில் வில்-யம் மில்லர் என்பவர், அதன் தலைவராக இருந்தார். 1829ல் ஆரம்பித்த இந்த இயக்கம் 1844க்கு முன் (அப்பொழுதுதான், ஆண்டவரின் வருகையை எதிர்பார்த்தார்கள்) கிறிஸ்தவ சமுதாயத்தின் எல்லா வகுப்பினரையும் கவர்ந்தது. முக்கியமாக, கிழக்கத்திய மற்றும் மத்திய நாடுகளில் உள்ளவர்களுக்கு இது மிகுந்த ஆர்வத்தை உண்டு பண்ணியது. இதற்கு முன்னதாக டுபிங்கன் (Tubingan) என்கிற ஜெர்மானிய தேசத்து பட்டணத்தில் பேராசிரியர் பெங்கல் (Prof. Bengel) என்பவர் தீர்க்கதரிசனங்களைக் குறித்தும், வரப்போகின்ற மேசியாவின் இராஜ்யத்தைக் குறித்தும், ஜனங்களுடைய கவனத்தை ஈர்த்து வந்தார். இதைத்தான் ஆசியா கண்டத்திலும், புகழ் பெற்ற ஊழியக்காரர் வுல்ஃப் (Missionary Wolff) என்பவர் செய்தார். ஆனால், இவைகள் எல்லாவற்றையும் விட, சமுதாய, அரசியல் மற்றும் மத சூழ்நிலைகள் சாதகமாகக் காணப்பட்ட அமெரிக்காவில் தான், இதைக் குறித்த வேலை அதிகமாக இருந்தது. வேறு எந்த இடத்தைக் காட்டிலும், சுதந்திரமாக வேதாகமத்தை படிப்பதிலும் மற்ற விஷயங்களிலும் அனுசூலமான சூழ்நிலை காணப்பட்டது. எல்லா இடங்களிலும் உள்ள பக்தியுள்ள இஸ்ரவேலர்கள் கிட்டத்தட்ட அதைக் குறித்து கேள்விப்பட்டிருந்தாலும், யூதேயாவில் மட்டும் தான், முதலாவது வருகையைக் குறித்த விஷயங்கள் காணப்பட்டது. (அப். 2:5)

சகோ. மில்லரின் எதிர்பார்ப்புகள் தோல்வியுற்றதைக் குறித்து எல்லோரும் சிறிதளவாவது அறிந்திருப்பார்கள். அவர் கற்றுக் கொடுத்த மாதிரி, அவர் எதிர்பார்த்தபடி, 1844ல் ஆண்டவர்

வரவில்லை, உலகம் அக்கினிக்கு இரையாக்கப்படவில்லை. கிறிஸ்து (மிகாயேல்) வருவார், அவரோடு கூட தங்களை வல்லமையினாலும் மகிமையினாலும் உயர்த்துவார் என்று நம்பிக்கையோடு எதிர்பார்த்து இருந்த அந்த "பரிசுத்த ஜனங்களுக்கு" இது பெரிய ஏமாற்றமாக இருந்தது. ஏமாற்றம் ஒரு பக்கம் இருந்தாலும், இந்த இயக்கத்தினால் எதிர்பார்த்த நன்மையும் உண்டானது. ஆண்டவருடைய வருகையில் ஆர்வம் காட்டும்படியாக ஒரு எழுப்புதல் வந்தது. அதே வேளையில் தவறான எதிர்பார்ப்புகளினால், இந்த விஷயத்தைக் குறித்து குற்றம் சாட்டப்பட்டதும் உண்டு. எதிர்பார்த்திருந்த விளைவுகள் ஏற்பட்டன என்று நாம் கூறுகிறோம். ஏனெனில், சந்தேகத்திற்கு இடமின்றி ஆண்டவருடைய கரம் அதில் இருந்தது. மேலும் இது முதலாவது வருகையைப் போன்றே ஒரு வேலையை நம்முடைய ஆண்டவர் பிறந்த நேரத்தில் செய்ததுமல்லாமல், அதாவது கிழக்கி-ருந்து சாஸ்திரிகள் வந்தபோது, எல்லா மனிதரும் அவரை எதிர்பார்த்து இருந்தார்கள். அது மாத்திரமல்ல (மத். 2:1,2; லூக். 3:15) அது காலத்தோடும் ஒத்ததாக இருந்தது. நம்முடைய ஆண்டவர் 30 வயதானபோது, மேசியாவாக அபிஷேகம் பெற்று தமது வேலையை ஆரம்பிப்பதற்கு 30 வருடங்களுக்கு முன்னதாக உள்ள காலத்தோடும் அது ஒத்ததாக இருந்தது. அந்த "மில்லர் இயக்கம்" என்று சற்று கே-யாக அழைக்கப்படுவது அதில் பங்கு பெற்ற "பரிசுத்தவான்களுக்கு" தனிப்பட்ட முறையிலும் ஒரு ஆசீர்வாதத்தைக் கொண்டு வந்தது. அது தேவனுடைய வார்த்தையைக் கவனமாகத் தேடும்படியாகவும், மனிதர்களின் பாரம்பரியங்களுக்கு மேலாக அதில் நம்பிக்கை வைக்கவும் வழிவகுத்தது. அதோடு கூட சபை பாகுபாடற்ற ஐக்கியத்தில் தேவனுடைய பிள்ளைகளுடைய இருதயத்தை இணைத்தது; குதூகலத்தை உண்டு பண்ணியது; வேத வார்த்தையைப் போஷித்தது. அதில் ஆர்வம் காட்டியவர்கள் முக்கியமாக பேப்டிஸ்ட் (Baptists) ஆக இருந்தாலும் எல்லா சபையைச் சேர்ந்தவர்களும் அதில் இருந்தார்கள். இந்த இயக்கம் முடிந்த காலத்தில் இருந்து அவர்களில் சிலர் புது சபைப் பிரிவினராகத் தங்களை இணைத்துக் கொண்டார்கள். இப்படி செய்ததினால்

“அறுவடை” காலத்தில் வரக்கூடிய சில ஆசீர்வாதங்களைக் காணாதபடி தங்கள் கண்களை குருடாக்கிக் கொண்டார்கள்.

இதை வாசிப்பவர்கள் கவனித்திருப்பீர்கள். அதாவது ஆண்டவருடைய வருகையின் நோக்கம், பிரசன்னமாகும் விதம், அதற்குரிய காலம் ஆகியவற்றை குறித்த மில்லர் கருத்தை நாம் ஒத்துக்கொள்ளவில்லை. அதே வேளையில், இந்த இயக்கம் தேவனுடைய திட்டப்படி இருந்து, ஜனங்களைப் பிரித்து எடுப்பதிலும், சுத்திகரிப்பதிலும், மெருகேற்றுவதிலும் செயல்பட்டது. இப்படியாக ஆண்டவருக்கென்று காத்திருக்கும் ஜனங்களை ஆயத்தப்படுத்தும் ஒரு முக்கியமான வேலையைச் செய்து வந்தது என்றும் நாம் அறிந்துள்ளோம். அதன் காலத்தில், அது சுத்திகரிக்கும் மற்றும் சோதனை செய்யும் வேலையைச் செய்தது மாத்திரமல்ல, தீர்க்கதரிசனங்களைப் படிப்பதில், ஆண்டவருடைய இரண்டாவது வருகையைப் பற்றிய உபதேசத்தில், குற்றம் கண்டுபிடித்ததினால், அந்த காலத்தில் இருந்து திரு.மில்லரின் கருத்துக்கள், எதிர்பார்ப்புகள், போன்றவைகளோடு சம்பந்தம் இருந்தாலும் சரி இல்லாவிட்டாலும் சரி அர்ப்பணம் செய்து கொண்டவர்களைச் சோதிக்கவும், ஆராய்ந்து பார்க்கவும் உதவியுள்ளது. தீர்க்கதரிசனம், ஆண்டவருடைய வருகை, ஆயிர வருட இராஜ்யம் என்பவைகளைக் குறித்துக் குறிப்பிட்டாலே போதும், அது இப்பொழுது உலகப்பிரகாரமாக வசிப்பவர்களிடம், குறிப்பாக, பேர்சபையில் உள்ளவர்களிடையே கே-யான பேச்சுக்கு வழிவகுக்கிறது. இது, சந்தேகத்திற்கு இடமில்லாமல், ஆண்டவரின் அனுக்கிரக செயல்தான். குழந்தையான இயேசு, “நசரேயன் என்னப்படுவார்” என்கிறதற்காக அவர் நாசரேத்திற்கு அனுப்பப்பட்டதைப் போன்று, அவர் உண்மையிலேயே மதிப்பை பெற்ற பெத்தலகேமில் பிறந்திருந்தார். அது எதற்கென்றால், சத்தியம் உண்மையான இஸ்ரேயலர்களை, தேவனால் தெரிந்துகொள்ளப்பட்ட தேசத்தின் பதரில் இருந்து பிரித்து எடுப்பதற்காக, பதர் நம்முடைய ஆண்டவரை நசரேயன் என்று கூறியதால் அகற்றப்பட்டது. ஏனென்றால், அவர்கள் “நாசரேத்தி-ருந்து யாதொரு நன்மை உண்டாகக் கூடுமா” என்று

சந்தேகப்பட்டார்கள். அதைப்போலவே இப்பொழுது சிலர் கே-யாகக் கேட்கிறார்கள்; “வருகையில் இருந்து ஏதாவது நன்மை வருமா?” என்று இப்படி கூறிவிட்டு ஆண்டவருடைய சாட்சியையும் அப்போஸ்தலர்கள் மற்றும் தீர்க்கதரிசனங்களின் சாட்சிகளையும் கவனியாது விட்டு விடுகிறார்கள். ஆனால் தாழ்மையுள்ளவர்கள், பரிசுத்தவான்கள், உலகத்தின் பார்வையில் முட்டாள்களாக இருந்தாலும், தேவனுடைய பார்வையில் ஞானவான்களாக இருப்பவர்கள், இப்படியாகச் சிந்திப்பதில்லை.

ஆனால் “மில்லர் இயக்கம்” இதைவிடப் பெரியது. அது தானியே-ன் தரிசனங்களை சரியானபடி புரிந்து கொள்வதற்கும், சரியான நேரத்தில் தீர்க்கதரிசனத்தைப் பொருத்துவதற்கும் ஆரம்பமாக இருந்தது. மூன்றரைக் காலங்கள் என்று (1260 வருடங்கள்) மில்லர் கணக்கிட்டது, நாம் இப்பொழுது கொடுத்திருப்பதைப் போன்றுதான் உள்ளது. ஆனால் அவர் 1290, 1335ன் காலங்களை ஒரே இடத்தில் துவக்காத பிழையைச் செய்துவிட்டார். அவர் அப்படிச் செய்திருந்தால் அது சரியாக இருந்திருக்கும். அதற்கு மாறாக, முப்பது வருடங்கள் சீக்கிரமாக அதை அவர் ஆரம்பித்து விட்டார். அதாவது 539க்கு பதில் 509 என்கிற வருடத்தில் ஆரம்பித்ததால், 1335 நாட்கள் 1874க்குப் பதிலாக 1844ல் முடிந்தது. அவர் கூறியவற்றை ஒத்துப்பார்க்கும்படி அவர் எழுதியவைகள் எங்களுக்குக் கிடைக்கவில்லை. அவர் தீர்க்கதரிசன எண்களைப் பொருத்திய தேதிகளை மாத்திரம்தான் அறிந்துள்ளோம். ஆனாலும், இது தீர்க்கதரிசனத்தைச் சரியாகப் புரிந்து கொள்ளுவதின் ஆரம்பமாக இருந்தது. சொல்லப்போனால் 1260 என்கிற காலத்தை அவர் சரியாகப் பார்த்திருந்தார், அது தான் திறவுகோலாகும். இந்த சத்தியத்தை பிரசங்கிக்கும் வேளையில் (தவறுகள், தவறான கூற்றுகள், தவறான தீர்மானங்கள் கலந்து இருந்தாலும்) ஆண்டவர் ஏற்கெனவே கூறிய வேளையில், அநேகரைப் பிரித்து எடுக்கவும், சுத்திகரிக்கவும் உதவி செய்தது.

ஆண்டவர் எவ்வாறு வருவார், எதற்காக வருகிறார் என்பதை அறியாமல் ஆனால் அவர் சடுதியாக வருவார், எல்லாம் ஒரே நாளில் முடிந்துவிடும் என்று எதிர்பார்த்து, எல்லா கால தீர்க்கதரிசனங்களும்

அங்கே முடிய வேண்டும் என்று எண்ணிக் கொண்டிருந்தார். அது இப்படியாகத்தான் இருக்க வேண்டும் என்று அவர்தீர்மானம் எடுத்துக் கொள்ளுவதில் அதிக சிரமம் எடுத்துக்கொண்டார். இதன் நிமித்தமாகத்தான் அவர் தோல்வியுற்றார். மேலும், இதற்கு மேலாக எவரும் அறிந்து கொள்ளவேண்டும் என்பது அக்காலத்திற்கு உரியதல்ல. ஆகவே இதற்கு மேலாக தேவன் எவருக்கும் வெளிச்சத்தைக் கொடுக்கவில்லை.

திரு. மில்லர், பேப்டிஸ்ட் சபையில் மிகுந்த ஒரு ஆர்வமுள்ள நன்மதிப்பைப் பெற்ற நபராக இருந்தார். அவர் வேதத்தைக் கவனமாகப் படிப்பவராக இருந்தபடியால் தீர்க்கதரிசனங்கள் அவருக்கு விளங்கத் துவங்கியது. தனக்குள்ளாக அது சரியானதுதான் என்கிற நம்பிக்கையைப் பெற்ற பின்னர், தனது கருத்துக்களை முதலாவதாக பேப்டிஸ்ட் (Baptist) சபையில் உள்ள ஊழியக்காரர்கள் மத்தியிலும், பின்னர் எல்லா சபை மக்களிடமும் எடுத்துரைக்க ஆரம்பித்தார். இந்த முயற்சி பரவ ஆரம்பித்தவுடன், தன்னுடன் மற்றவர்களையும் சேர்த்துக் கொண்டு பிரயாணப்பட்டு, அநேக இடங்களில் பிரசங்கித்தார். பேப்டிஸ்ட் ஊழியக்காரர்கள் மத்தியில் அவர் ஆரம்பித்த ஊழியம் குறித்து அவருடைய வாழ்க்கைச் சரித்திரத்தில் இருந்து தெரிந்து கொள்ளலாம். எப்படியெனில் 1829ம் ஆண்டு போல்ட்னி (Poultney) என்கிற இடத்தில் உள்ள பேப்டிஸ்ட் சபையில் மூப்பராக இருந்த புல்லர் (Fuller) என்பவர் பகிரங்கமாக அவருடைய கருத்துக்களைப் பிரசங்கித்த முதலாவது சீடர் ஆவார். மூன்று வருடங்கள் கழித்து எழுதப்பட்ட ஒரு கடிதத்தில் மில்லர் கூறுகிறார்:

“ஆண்டவர் விதையைத் தூவுகிறார். என்னைத் தவிர கிட்டதட்ட எட்டு ஊழியக்காரர்கள் இப்பொழுது இந்த உபதேசத்தைப் பிரசங்கிக்கிறார்கள். என்னுடைய கருத்துக்களை ஏற்றுக்கொண்ட நூற்றுக்கும் அதிகமான சகோதரர்களை நான் அறிவேன். இது இப்படி இருக்க சத்தியம் வ-மையானது, அது நிலைத்து நிற்கும்.”

இதி-ருந்து நாம் காணக்கூடியது என்னவெனில், “மில்லர் இயக்கம்” பிரித்தெடுக்கும் வேலையை மேற்கூறப்பட்ட காலத்தில், அதாவது 1290 நாட்கள் முடிந்த பின்னர், 1829ல் ஆரம்பித்தது.

இப்பொழுது 1335 நாட்கள் வரை ஊக்கமாகக் காத்திருப்பது என்னவாயிற்று? இப்படியாக யார் காத்திருந்தார்கள்?

ஆண்டவருடைய சில பிள்ளைகள், “பரிசுத்த ஜனங்கள்” இந்த புத்தகத்தின் ஆசிரியர் எண்ணிக்கையில் ஒருவராவார். அவர் “மில்லர் இயக்கத்தில்” இணைந்து இருக்கவில்லை. “இரண்டாம் வருகை சபை” என்று தன்னை அழைத்துக் கொண்ட இயக்கம், ஒருமுகப்படுத்தப்பட்ட போதும் அதோடு இணைந்து இருக்கவில்லை. இவர்கள் மிகாயே-ன் இராஜ்யத்திற்காக, உற்றுக் கவனித்து ஆவலோடு காத்திருக்கவும் செய்தார்கள். 1874ம் ஆண்டில் இறுதியில் 1335 நாட்கள் முற்றுப்பெற்ற காலத்தி-ருந்து நம்முடைய பிதாவின் திட்டங்கள் தெளிவு பெற்றது, ஆசீர்வாதமான விஷயம் என்பதற்கு நாங்கள் சாட்சி கூறுகிறோம்.

இந்த ஆசீர்வாதத்தை வார்த்தைகளால் விவரிக்க இயலாது. நாம் அதை விபரமாகச் சொல்ல வேண்டும் என்றால், இராஜ்யத்தின் புது திராட்சை ரசத்தால் ஆவியில் புதுப்பிக்கப்பட்டவர்கள் மாத்திரமே அதை ஏற்றுக் கொள்ளமுடியும். ஆகவே, அதைக் கூற இயலாது, அது உணர்ந்து பார்க்கக் கூடிய ஒன்றாகும். 1335 தீர்க்கதரிசன, அடையாளமான நாட்களின் முடிவில் இருந்து, அதாவது ஆண்டவருடைய பிரசன்னத்தைப் பற்றி விலைமதிப்பற்ற சத்தியத்தின் நாட்களில் இருந்து, இந்த சுவிசேஷ யுகத்தின் “அறுவடைச்” காலத்திலும், மிகாயே-ன் (கிறிஸ்துவின்) இராஜ்யம் ஸ்தாபிக்கப்படுகிற நாட்களுக்குள்ளும், நாம் இப்பொழுது வாழ்ந்து கொண்டு இருக்கிறோம்.

இந்த அனுகூலமான நேரம் எவ்வளவு ஆசீர்வதிக்கப்பட்டதாக இருக்கிறது! 1335 நாட்கள் நிறைவேறியவுடன் வெளிப்படத்துவங்கிய மேன்மையான திவ்ய திட்டத்தில் எவ்வளவு இசைவும் அழகும் உள்ளது. இந்த ஆசீர்வாதத்திற்கும், முழுமையாகத் தெய்வீக திட்டத்தை இப்போது ஜீவிக்கிற “பரிசுத்த ஜனங்கள்” அறிந்து கொள்ளவும், இது ஏற்ற காலமாயிருப்பதால் இந்த வேதாகம தொகுப்புகள் வெளியிடப்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன. இதைப் பெறுவது நம் கையி-ருக்கிறது; “பரிசுத்த ஜனங்களைத்” தவிர வேறு

எவரும் இதைப் புரிந்து கொள்ள முடியாது; இது ஒரு நன்மையாக வழங்கப்படுகிறது. “துன்மார்க்கரில் ஒருவரும் உணரான்.” மேலும் உலகப்பிரகாரமாக ஜீவிக்கிறவர்களோடு ஐக்கியம் வைத்து இருக்கும் “பரிசுத்த ஜனங்களும்,” துன்மார்க்கர் இருக்கும் இடங்களில், ஞானமற்று நிற்பவர்களும், பரியாசக்காரர் உட்காரும் இடத்தில் உட்காருகிறவர்களும் அறிந்து கொள்ளமாட்டார்கள், இந்த ஆசீர்வாதத்தை, அனுபவிக்க மாட்டார்கள். இது இப்பொழுது கர்த்தருடைய வேதத்தில் பிரியமாயிருந்து, இரவும் பகலும் அவருடைய வேதத்தில் தியானமாயிருக்கிற பரிசுத்தவான்களுக்கு, உண்மையாகவே ஞானவான்களாக இருக்கிறவர்களுக்கு மாத்திரமே உரியது. (சங். 1:1,2)

மிகாயே-ன் இராஜ்யத்தைக் குறித்த இந்த செய்தி, படிப்படியாக 1829ம் ஆண்டி-ருந்து திறக்கிறது. அது வெளிப்படுத்தின விசேஷத்தில் அடையாளமாக ஒரு சிறு புஸ்தகம் என்று அழைக்கப்படுகிறது. (வெளி. 10:2, 8-10) இதைப் பரிசுத்த ஜனங்களுக்குள் இருக்கும் ஞானவான்களுக்கு அடையாளமாக யோவான் குறிப்பிட்டுள்ளார். அவர் அந்த சிறு புஸ்தகத்தைப் புசிக்குமாறு கட்டளையிடப்படுகிறார். யோவானுடைய அனுபவம் 10வது வசனத்தில் கூறப்பட்டுள்ளபடி, இந்த சத்தியத்தை பெறுகிற எல்லாருடைய அனுபவமாக இருக்கிறது. அந்த அனுபவம் அற்புதமான இனிமையைக் கொண்டு வருகிறது. எவ்வளவு ஆசீர்வாதமுள்ளதாக இருக்கிறது! ஆனால் இதற்குப் பின் வருவது, எப்பொழுதுமே கிட்டதட்ட உபத்திரவம் என்கிற கசப்போடு இனிமை கலந்திருப்பதாகும். பொறுமையோடு இறுதிவரை சகித்துக்கொள்ளுபவர்களுக்கு வருவது சுத்திகரிப்பு, பரிசுத்தமாக்குதல், புடமிடுதல் என்பவைகளாகும். இவைகள் கிறிஸ்துவின் மணவாட்டியை க-யாணத்திற்கும் உயர்த்தப்படுவதற்கும் ஆயத்தப்படுத்த உதவுகிறது. இந்த நிலை ஆயத்த நாள் முற்றுப்பெறும் தருவாயில் உண்டாகிறது.

நாம் காட்டியுள்ள இந்த ஏமாற்றம் உண்மையிலேயே ஒரு ஆசீர்வாதமாகவும் தரிசனத்தைச் சரியாக அறிந்து கொள்ளுவதின் ஆரம்பமாகவும் இருக்கிறது. இதைக்குறித்து தீர்க்கதரிசி ஆபகூக்

உற்சாகப்படுத்தும் ஒரு வார்த்தையை எழுதுகிறார். (ஆப, 2:2,3) “நீ தீர்க்கதரிசனத்தை எழுதி, அதைக் கடந்தோடுகிறவன் (விருப்பமுள்ளவன்) வாசிக்கும்படி பலகைகளிலே (அட்டைகளில்) தீர்க்கமாக வரை... அது தாமதித்தாலும் அதற்குக் காத்திரு, (1335 நாட்கள் வரை காத்திருக்கிறவன் பாக்கியவன்) அது நிச்சயமாக வரும், அது தாமதிப்பதில்லை.” அது தாமதிப்பது போல் இருந்தது, ஆனால் அப்படி இல்லை. அது திரு.மில்லர் செய்த ஒரு சிறு தவறாகும். இது தேவனால் ஏற்கெனவே முன் அறியப்பட்டு அவருடைய “பரிசுத்த ஜனங்களை” சோதிப்பதற்காக அவரால் அனுமதிக்கப்பட்டது.

அர்ப்பணிப்பு, வேத பாட வகுப்புகள், விசுவாசம் ஆகியவை இந்த இயக்கத்தினால் உருவாக்கப்பட்டதற்கு ஆதாரமாகத் தன்னோடு கூட ஏமாற்றம் அடைந்தவர்களுக்கு திரு. மில்லர், 1844ன் ஏமாற்றத்திற்குப் பின்னர் எழுதிய ஒரு கடிதத்தின் ஒரு பகுதியை கீழே தருகிறோம் :

“கடந்த காலத்தில் ஏற்பட்ட ஏமாற்றம், உங்களுக்குள்ளும் நாங்கள் விசுவாசிக்கிறபடி எங்களுக்குள்ளும் ஒரு ஆழமான தாழ்மையை உண்டாக்கியிருப்பதுடன், நம்முடைய இருதயங்களை ஆராய்ந்து பார்க்கவும் செய்துள்ளது என்பதை நாங்கள் ஏற்கெனவே உணர்ந்திருக்கிறது போல நீங்களும் உணர்ந்திருக்கிறீர்கள் என்பதை கேள்விப்படுகிறோம். இதற்காக உங்கள் சார்பில் ஆண்டவருக்கு நன்றி சொல்லுகிறோம். நாங்கள் தாழ்ச்சியடைந்திருந்தாலும், ஓர் அளவுக்கு துன்மார்க்கமான மாறுபாடுள்ள சந்ததியினரால் கே-க்குள்ளாக்கப்பட்டிருந்தாலும், ஓர் அளவு வேதனைப்பட்டிருக்கிறோம், ஆனாலும் நாங்கள் பயப்படவில்லை, தள்ளுண்டு போகவில்லை. உங்களுடைய நம்பிக்கையைப் பற்றிய காரணங்களை யாராவது கேட்டால் நீங்கள் அனைவரும் உங்களுடைய வேதாகமங்களைத் திறவுங்கள், பணியோடும், பயத்தோடும், நம்முடைய மாபெரும் இரட்சகராக இருக்கிற இயேசு கிறிஸ்துவின் மகிமையான வருகையைக் குறித்துக் காட்டுங்கள். எந்த நேரத்திலும் கூட, உங்களுடைய விசுவாசத்திற்கான காரணங்களுக்காக, உங்களிடத்தில் கேட்பவரை உங்களுடைய ஊழியக்காரரிடம் செல்லும்படி செய்யவேண்டாம். உங்களுடைய விசுவாசம், வேதாகமம்.... உங்களுடைய தத்துவம் தேவனிடத்தில் இருந்து வருகிற ஞானமாகும். உங்களை இணைத்திருப்பது

பரிசுத்தவான்களின் அன்பும் ஐக்கியமும் ஆகும். உங்களுடைய போதகர் பரிசுத்த ஆவி. உங்களுடைய பேராசிரியர், ஆண்டவராகிய இயேசு கிறிஸ்து... பரிசுத்தவான்களுடைய எல்லாவிதமான அன்பினாலும் ஐக்கியத்தினாலும், இந்த நம்பிக்கையை உறுதியாய் பற்றிக் கொள்ளும்படி உற்சாகப்படுத்துகிறோம். தேவனுடைய வார்த்தையில் உள்ள ஒவ்வொரு வாக்குத்தத்தமும் அதை உறுதி செய்கிறது. அது இரண்டு மாறாத விசேஷங்களினால் உங்களிடத்தில் பத்திரப்படுத்தப்பட்டுள்ளது, தேவனுடைய ஆலோசனையும் ஆணையுமாகும். இதில் தேவனால் எவ்வளவேனும் பொய் சொல்ல முடியாது. அது இயேசு கிறிஸ்துவின் மரணத்தினாலும், இரத்தத்தினாலும், உயிர்தெழுத-னாலும், ஜீவனினாலும் உறுதிப்படுத்தப்பட்டு முத்திரையிடப்பட்டுள்ளது... சகோதரரே ஒருபோதும் பயப்பட வேண்டாம்; என்ன சொல்ல வேண்டும் என்பதை தேவன் சொல்-யிருக்கிறார். அவர் சொல்லுகிறபடி செய்யுங்கள். அதன் விளைவுகளை அவர் பொறுப்பெடுத்துக் கொள்ளுவார். தேவன் கூறுகிறார்: “நாட்களும் எல்லாத் தரிசனத்தின் பொருளும், சமீபித்து வந்தன என்று அவர்களோடே சொல்லு.” (பார்க்க எசே. 12: 22,23)... இதில் ஆண்டவருடைய கரம் இருக்கிறது என்பதற்கு இது ஒரு வெளிப்பாடு என்று எனக்குத் தோன்றுகிறது. காலத்தைக் குறித்து போதித்த போது, ஆயிரக்கணக்கானவர்கள் வேதத்தைப் படிக்குமாறு தூண்டப்பட்டிருக்கிறார்கள்..... எங்களுடைய பாதையில் பெரிய அளவில் தேவனுடைய ஞானம் வெளிப்பட்டு இருக்கிறது. அவர் நல்லதென்று ஏற்படுத்தினதை அவர் விருப்பத்தின்படியான வழியிலும், காலத்திலும் நிறைவேற்றுவார்.”

ஏமாற்றத்தின் ஆண்டு 1844-ருந்து உணர்ந்து கொள்ள வேண்டிய “1335 நாட்களின்” முடிவு காலம் வரை உள்ள காத்திருந்த காலத்தை விளக்கமாகக் கூறும் வகையில்தான் நம்முடைய ஆண்டவரின் உவமைகளில் ஒன்று இதற்கென்றே கொடுக்கப்பட்டது. அதைக் கீழே கொடுக்கிறோம் :

பத்து கன்னிகைகளின் உவமை

— மத். 25 : 1-12 —

இந்த உவமை “அப்பொழுது” என்கிற வார்த்தையோடு ஆரம்பமாகிறது, இது ஆண்டவருடைய நாளில் உடனடியாக

நிறைவேறுவதற்கானதல்ல, ஆனால் எதிர்காலத்தில் நிறைவேறும் என்பதைக் காட்டுவதற்காக. “அப்பொழுது பரலோக இராஜ்யம் (அது கரு அளவில் உள்ளது - அது சிலர் அல்லது எல்லா பரிசுத்த ஜனங்களும் அந்த இராஜ்யத்தில் சுதந்தரவாளிகளாவதற்கு தகுதி பெறுபவர்களுக்கு அடையாளமாகக் காட்டப்பட்டுள்ளது) தங்கள் தீவட்டிகளைப் பிடித்துக் கொண்டு மணவாளனுக்கு எதிர்கொண்டு போகப் புறப்பட்ட பத்துக் கன்னிகைகளுக்கு ஒப்பாயிருக்கும். அவர்களில் ஐந்து பேர் புத்தியுள்ளவர்களும், ஐந்து பேர் புத்தியில்லாதவர்களும் மாயிருந்தார்கள்.”

எண்ணிக்கை முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது அல்ல. விகிதாச்சாரமும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததல்ல. இந்த உவமை மணவாளனைச் சந்திக்கும்டியாக, இராஜ்யத்தின் சுதந்தரவாளிகள் மத்தியில் ஏற்பட்ட ஓர் எதிர்பார்த்திருத்தலைக் கற்றுக் கொடுக்கிறது. இதில் இரண்டு வகுப்பினர் காட்டப்படுகின்றனர். இங்கே “புத்தியுள்ளவர்கள்,” “புத்தியில்லாதவர்கள்” என்று அழைக்கப்படுகின்றனர். “கன்னிகை” என்கிற வார்த்தை பரிசுத்தத்தைக் குறிக்கிறது. ஆகவே, இந்த உவமையில் கூறப்பட்டுள்ள புத்தியுள்ளவர்களும், புத்தியில்லாதவர்களும் “பரிசுத்த ஜனங்களைக்” குறிக்கிறார்கள். சொல்லப்போனால் மணவாளனைச் சந்திக்க வேண்டும் என்று இருப்பவர்கள் எவரும், பாவத்தை நேசிப்பவர்களாக இருக்க முடியாது, அவர்களில் அநேகர் “புத்தியில்லாதவர்களாக” இருந்தாலும் கூட.

இந்த உவமையில் நம்முடைய ஆண்டவரால் சுட்டிக் காட்டப்படுவது, மில்லர் இயக்கத்தில் ஆரம்பித்த ஒரு வகுப்பாரையும் இன்னும் வளர்ந்து கொண்டிருக்கும் ஒரு வகுப்பாரையும் ஆகும். அது ஒரு பேப்பிஸ்ட் சபையைச் சேர்ந்தவரால் ஆரம்பிக்கப்பட்டதாக இருந்தாலும் அது சபை பாகுபாடற்ற இயக்கமாக இருந்தது. இதில் மற்ற எல்லா சபைகளிலும் உள்ள பக்தியுள்ளவர்கள், உண்மையுள்ளவர்கள் சேர்ந்து கொண்டார்கள். அவர்கள் மனசாட்சியின்படி நடந்து கொள்ளும்படி உண்மையுடன் செயல்பட்ட ஆண்கள், பெண்களின் வைராக்கியம் நிலைத்து நின்றது. அந்த நாட்களில் நடைபெற்ற விஷயங்களைப் பற்றி அறியும் போது, அவர்களுடைய மனசாட்சியுடன் நாம் ஒத்து போகமுடியாவிட்டாலும் அவர்களைப் பற்றிய பெருமிதம் நம்முடைய இருதயங்களை

நிறையப்பண்ணுகிறது. துண்டுப் பிரதிகள், பத்திரிக்கைகள் ஆகியவைகளை பல்வேறு மொழிகளில் பிரசுரிக்கவும், இந்த செய்தியை உலகம் முழுவதும் அனுப்புவதற்காகவும் பணம் தண்ணீர் போல் செலவிடப்பட்டது. எல்லாச் சபைகளைச் சேர்ந்த ஆலயங்களிலும், ஒரு எழுப்புத-ன் ஆவி பரவிற்று என்று கூறப்படுகிறது. மேலும் சில சபைக்கூட்டங்களில் இந்த உபதேசத்தை ஆதரித்தவர்கள், பணவசதி உள்ளவர்கள், பிரசங்க பீடத்திற்கு முன்னதாகக் காணிக்கைகளைக் கொட்டினார்கள். அது தேவையுள்ளவர்களுக்கு இலவசமாக வழங்கப்பட்டது. அந்த காலத்தில் இருந்த விசுவாசிகளின் ஆர்வமும், வைராக்கியமும் அதிகம் இருந்தபடியால், இப்படியாக, ஆண்டவருக்கென அர்ப்பணிக்கப்பட்ட பணத்திற்குக் காவல் காப்பது தேவையற்றதாக இருந்தது எனக் கூறப்பட்டது. ஏனெனில் அது தேவைப்படாதவர்கள் அதைத் தொடமாட்டார்கள்.

உவமையில் உள்ள கன்னிகைகள் அனைவரும் தங்கள் தீவட்டிகளைத் தயார்படுத்தி, அவர்களுக்கு வெளிச்சம் கொடுக்கும்படி வைத்திருந்தார்கள் என்று காட்டப்பட்டுள்ளது. இந்த தீவட்டிகள் வேதத்திற்கு அடையாளமாக உள்ளன. (“உம்முடைய வசனம் என் கால்களுக்குத் தீபமாக உள்ளது.” சங்.119 : 105) இப்படியாக, பொதுவாக தீவட்டிகளை தயார் நிலையில் வைத்திருப்பது என்பது வேதத்தை ஆராய்ந்து பார்த்தல் ஆகும். எல்லா கிறிஸ்தவ பிரிவினரும் செய்தார்கள். இதற்கு முன்பாக இப்படி நடந்ததே இல்லை. எண்ணெய், சத்திய ஆவிக்கு அடையாளமாக இருக்கிறது. அந்த வேளையில் எல்லாருடைய தீவட்டிகளிலும் அது வெளிப்பட்டது. ஆனால், சிலரிடம் சத்திய ஆவி அவர்களுக்குள் “பாத்திரங்களில்” இல்லாமல் இருந்தது.

1844ம் ஆண்டில் ஏமாற்றம் “மணவாளன் வர தாமதமாயிற்று” என்கிற அறிக்கையின் மூலம் இந்த உவமையில் சுருக்கமாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. அதாவது எதிர்பார்த்து இருந்தவர்களுக்கு அது தாமதப்பது போன்று தோன்றியது. குழப்பம் மற்றும் இருள் எல்லோராலும் அனுபவிக்கப்பட்டது. அங்கே ஏமாற்றமடைந்த அநேகர், தவறான தரிசனத்தைப் பற்றிய கருத்துக்களை ஏற்றுக் கொண்டதைப் பற்றி அந்த உவமையில், கீழ்க்கண்டவாறு

கூறப்பட்டுள்ளது. “மணவாளன் வரத் தாமதித்தபோது, அவர்கள் எல்லோரும் நித்திரை மயக்கமடைந்து தூங்கிவிட்டார்கள்.” ஆம் அவர்களுடைய இருளில் தூக்கத்தில் அவர்கள் விசித்திரமான, தகாத விஷயங்களைச் சொப்பனத்தில் கண்டார்கள்.

ஆனால், உவமை இரண்டாவதாக ஒரு சம்பவத்தைக் காட்டுகிறது. அது அதே கன்னிகைகள் மத்தியில் அதே மாதிரி ஆனாலும், வித்தியாசமானது ஒன்றைக் காட்டுகிறது. பொதுவாக, அதே வகுப்பினரைத் தான் குறிப்பிடுகிறது. ஆனால், அதே தனிப்பட்ட நபர்களாக இருக்க வேண்டியதில்லை. முதலாவது உள்ள சம்பவம் தீர்க்கதரிசனத்தின் மேல் கிடைத்த வெளிச்சத்தினால் ஏற்பட்டது. அது சபையில் மணவாளனாக மேசியா இரண்டாவது முறை வருகின்ற காலத்தைப் பற்றியது. ஆனால் இதில் பல வித்தியாசங்கள் உண்டு. முதலாவது உள்ள சம்பவத்தில் கன்னிகைகள் அனைவரின் தீவட்டிகளும் ஒரே மாதிரியாக எரிந்தன. மணவாளனை எதிர்பார்த்திருந்தவர்கள் எல்லோரும் பல தரப்பினராக இருந்தனர். இரண்டாவது சம்பவத்தில் எல்லோரும் ஆர்வம் உள்ளவராக இருந்தாலும் தங்களுடைய இருதயங்களில் சத்திய ஆவி உள்ளவர்களும் வேதாகமத்தைப் பற்றிய ஓர் அறிவு, ஆயத்தம் பண்ணப்பட்ட தீவட்டி உள்ளவர்கள் மாத்திரமே வெளியே வரும்படி நடத்தப்படுவார்கள். முதலாவது சம்பவத்தில் ஏமாற்றம் பற்றி முன்கூட்டியே அறிவிக்கப்பட்டது. மேலும் 1335 நாட்களுக்கு காத்திருப்பது அவசியமாக இருந்தது. ஆனால் இரண்டாவது சம்பவம் ஒரு ஏமாற்றத்திற்கு உரியது அல்ல. ஆகையால், காத்திருப்பது என்பது இனிமேலும் தேவையில்லை. 1335 தீர்க்கதரிசன நாட்கள் முடிந்தவுடன் 1874ம் ஆண்டு, சரியாக நிறைவு வந்தது. “காத்திருக்கும் காலமாகிய” 1335 வருடங்கள் முடிந்தவுடன், மேற்கூறப்பட்டுள்ள தீர்க்கதரிசனங்கள் கற்றுக் கொடுத்தபடி, நம்முடைய ஆண்டவரின் பிரசன்னத்தைப் புரிந்து கொள்ளுதல் ஆரம்பமானது. புது யுகத்தின் அதிகாலை வேளையாக இருந்தது. ஆனால் நித்திரை மயக்கம் அடைந்து தூங்கிவிட்ட கன்னிகைகளைப் பொறுத்தவரையில் அது “நடு ராத்திரியாக” இருந்தது. இதோ, மணவாளன் வருகிறார் [பழைய

கிரேக்க பூர்வீக பிரதிகளில் (சினயாட்டிக், வாடிகன் பிரதிகள்) “வருகிறார்” என்கிற வார்த்தை விடப்பட்டுள்ளது. அதில் “இதோ மணவாளன்” என்று உள்ளது] என்கிற சத்தம் அல்ல. “இதோ மணவாளன்” (Behold the Bridegroom) என்கிற சத்தம் கேட்கப்பட்டது. (இன்னும் ஒ-த்துக் கொண்டு இருக்கிறது). ஆனால், இதோ அவர் வந்துவிட்டார். நாம் இப்பொழுது “மனுஷகுமாரனின் பிரசன்ன (Parousia) காலத்தில்” வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறோம். அந்த நாளில் இருந்து இப்படியாகத்தான், இந்த இயக்கத்தின் ஊழியம் நடந்து கொண்டு இருக்கிறது. கர்த்தரின் பிரசன்னம் மற்றும் இராஜ்யத்தின் வேலையைப் பற்றி அறிவிப்பது இப்பொழுது நடந்துகொண்டு இருக்கிறது. ஆசிரியரும் அவரோடு உடன் ஊழியர்களும் ஆண்டவருடைய பிரசன்னத்தைப் பற்றி தீர்க்கதரிசனத்தி-ருந்து இந்த புத்தகத்தில் காட்டப்பட்டுள்ளபடி வரைபடங்கள், அட்டவணைகள் போன்றவைகள் மூலம் 1878ம் ஆண்டு இறுதிவரை அறிவித்து, வந்தார்கள். 1878 அக்டோபரில் “Zion’s watch tower and Herald of Christ’s Presence” என்கிற நமது பிரசுரங்களை ஆரம்பிக்க தேவையான ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டன. ஆண்டவருடைய ஆசீர்வாதத்தால் இந்த பிரசுரங்களின் லட்சக்கணக்கான பிரதிகள், காலம் நிறைவேறிவிட்டது, கிறிஸ்துவின் இராஜ்யம் இப்பொழுது ஸ்தாபிக்கப்பட்டு வருகிறது என்கிற நற்செய்தியை வெளிநாடுகளிலும் பரப்பிக் கொண்டு வருகிறது. ஆனால் அதே வேளையில் மனிதர்களின் இராஜ்யங்களும் ஒழுங்கு முறைகளும் முழுமையான அழிவுக்கு நேராகச் சென்று கொண்டிருக்கிறது.

இந்த உவமை நமக்கு எச்சரிக்கையாகக் கூறுவது என்னவெனில், கன்னிகை வகுப்பார் அனைவரும் தங்களுடைய தீவட்டிகளை ஆயத்தப்படுத்தினாலும், எல்லோராலும் பார்க்க முடியாது. தங்கள் பாத்திரங்களில் எண்ணெய் உள்ளவர்கள் மாத்திரமே (தங்களுக்குள்ளே உடையவர்கள் - முற்றிலுமாக அர்ப்பணித்தவர்கள்) தங்களுடைய தீவட்டிகளில் இருந்து வெளிச்சம் பெறவும், உண்மையை ஏற்றுக் கொள்ளவும் முடியும். மற்றவர்கள் (தூய்மையானவர்கள், கன்னிகைகள்) சில காலத்திற்கு

எண்ணெயையும், வெளிச்சத்தையும் பெறுவார்கள். அதன்மூலம் அதிகமாக ஆசீர்வதிக்கப்படுவார்கள். ஆனால் சத்திய ஆவி உடையவர்கள் அதாவது எண்ணெய் உடையவர்கள் ஏற்ற காலத்தில் வெளிச்சம் பெறுவதோடு, பெரிய ஆசீர்வாதத்தையும் பெறுவார்கள். இப்படிப்பட்டவர்கள் மாத்திரம் மணவாளனோடு க-யாணத்திற்குச் செல்லுவார்கள். எண்ணெய் அல்லது அர்ப்பணம் என்கிற ஆவி அதன் உடன் வருகிற வெளிச்சம் ஒரு கன்னிகையிடம் இருந்து இன்னொரு கன்னிகையிடத்தில் அனுப்பப்பட முடியாது. ஒவ்வொருவரும் தனக்குத்தானே ஆவியினால் நிரப்பப்பட வேண்டும். ஒவ்வொருவரும் தனக்குத் தேவையான அளவுக்கு இந்த எண்ணெயை வைத்திருக்க வேண்டும். (சத்தியம் - அர்ப்பணிப்பு, பரிசுத்தம் என்கிற அதன் ஆவி) இதற்காகச் செலுத்த வேண்டிய கிரயம், தன்னையே வெறுப்பது, தவறாக மற்றவர்களால் எண்ணப்படுதல், அக்கினி போன்ற சோதனை ஆகியவையாகும். மகா உபத்திரவ காலத்தின் அனுபவம், புத்தியில்லாத கன்னிகைகள் தங்களுடைய எண்ணெயை வாங்குகிற சந்தைக்களம் ஆகும். ஆனால், மணவாட்டியின் அங்கங்களாக, ஆட்டுக்குட்டியானவரின் மனைவியாக க-யாணத்திற்குச் செல்லுவது என்பது மிகவும் தாமதமாகிவிடும். இருந்தாலும் வேதாகமம் குறிப்பிடுகிறது “கனவீனத்திற்குரிய” பாத்திரங்களான இவர்கள் தங்களுடைய தவறுக்காக மனம் வருந்துபவர்கள் அழிக்கப்படமாட்டார்கள். ஆனாலும், ஆண்டவரின் உபயோகத்திற்கென்று ஏற்படுத்தப்பட்டவர்கள் இன்னும் அவருக்கு அவருடைய ஆலயத்தில் ஊழியம் செய்வார்கள்.

தூதன் தானியேலுக்குக் கூறின வார்த்தைக்கு வரும்போது 13வது வசனம் இவ்வாறாக உள்ளது: “நீயோவென்றால், முடிவுவருமட்டும் போயிரு; ‘நீ இளைப்பாறிக் கொண்டிருந்து, நாட்களின் முடிவிலே (1335) உன் சுதந்திர வீதத்துக்கு (பங்கு, வெகுமதி) எழுந்திருப்பாய் என்றான்”-அதாவது அப்பொழுது ஆரம்பிக்கிற அறுவடையின் போது.

“நீயோவென்றால் முடிவு வருமட்டும் போயிரு” என்று கூறப்படுவதில் “முடிவு” என்கிற வார்த்தை “முடிவு காலம் வரை” என்கிற வார்த்தையில் இருந்து மிக வித்தியாசமான அர்த்தம் கொண்டது என்பதை உணரவேண்டும். “அறுப்பு என்பது யுகத்தின்

முடிவு.” அறுப்பு என்பது ஏற்கெனவே கூறப்பட்டுள்ளபடி கிபி 1874ன் இறுதியில் இருந்து (1335 நாட்களின் இறுதி) 40 ஆண்டுகள் கழித்து, கிபி 1914ல் முற்றுப்பெறுவதைக் குறிப்பதாகும். இந்த “அறுப்பு” காலத்தின் இறுதியில் தானியேல் தன்னுடைய சுதந்திர வீதத்தை, வெகுமதியை அல்லது பரிசை எல்லா பரிசுத்த தீர்க்கதரிசிகளோடு, சுவிசேஷ யுகத்தின் பரிசுத்தவான்களுக்குப்பின் மிகாயே-ன் (கிறிஸ்துவின்) இராஜ்யத்தில் பெற வேண்டும். அந்த இராஜ்யத்தில், கனத்தில், வரிசையிலும் பரிசுத்தவான்கள் முதலாவது இடத்தில் இருப்பார்கள். (எபி. 11:40) வேதாகம பாடங்கள் தொகுதி 1, பக்கம் 409ஐ பார்க்க.

அத்தியாயம் 4

பரிசுத்த ஸ்தலத்தை சுத்திகரித்தல் 2300 நாட்கள் - தானியேல் 8:10-26

உண்மையான பரிசுத்த ஸ்தலம் - பாழ்க்கடிப்பு - அஸ்திபாரத்தின் அடித்தளம் - எப்படி தள்ளப்பட்டது? - ரோமன் கத்தோ-க்கர்கள் எழுதியவைகளில் இருந்து எடுக்கப்பட்ட சாட்சியங்கள் - தரிசனத்திற்குப் பின்னர் 2300 வருடங்கள் வரை சுத்திகரிப்பு முடிவு பெறாது - எப்படி, எங்கே தொடங்கப்பட்டது, எப்பொழுது முற்றுப்பெறும் - “தங்கத்திலான பாத்திரங்கள்,” சத்தியங்கள், திரும்பி வைக்கப்படவேண்டும்.

௬டந்த அதிகாரங்களில் தானியேல் 7:8, 11, 20-26ல் உத்தேசமாகக் கணிக்கப்பட்ட விசித்திரமான “சின்ன கொம்பின்” அடையாள உண்மைகளையும், 2 தெச 2:3ல் சொல்லப்பட்ட “பாவ மனுஷனையும்,” நம்முடைய ஆண்டவரால் மத். 24:15ல் ஏற்கெனவே அறிவிக்கப்பட்ட “பாழாக்கும் அருவருப்பை” குறித்தும் நாம் பார்த்தோம்; இதே போப்பின் வல்லமையைக் குறித்து தானியேல் 8 : 9,10, 23-25லும் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. நமது தற்போதைய நோக்கத்திற்காகப் போதுமான அளவிற்கு அதன்வளர்ச்சி, அதன் குணாதிசயம், அழிவுண்டாக்கும் அதன் வல்லமையை உடைத்தல், எதிர்காலத்தில் வர இருக்கிற அதன் முடிவான முழுமையான அழிவையும் நாம் பார்த்தோம்.

இப்பொழுது, ஒரு விசேஷித்த பொய்யான உபதேசம் அல்லது